Sobota, 28 Marca (9 Kwietnia) 1870 r.

Sobota, 28 Marca (9 Kwietnia) 1870 r.

№ 70. ROK SIÓDMY. № 70.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie,** w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie,** w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

*Dalszy ciąg Postanowienia Namiestnika w Królestwie Polskiem o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich.**)

71) Antoniemu *Jańczak v. Jańczyk*, b. Strzelcowi w leśnictwie Krzepice, za 36-letnią służbę, rsr. 20 kop. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

72) Marjannie z Słupskich 1 ślubu Skrajnowskiej 2 *Lisieckiej*, wdowie po Józefie-Paschalisie Lisieckim, Starszym Adjunkcie Miernictwa w b. Zarządzie Finansowym Królestwa, za 29-letnią służbę jej męża, rsr. 84 kop. 37 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

73) Wincentemu *Roszkowskiemu*, spadłemu z etatu Deżurnemu Topielni Warsztatów b. Mennicy Warszawskiej, za 29-letnią służbę, rsr. 131 kop. 25 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 131 k. 25 i z tychże funduszów.

74) Sekretarzowi Kolegjalnemu, Karolowi *Szodki*, spadłemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgów Opoczyńskiego i Szydłowieckiego, za 35-letnią jego służbę, rsr. 562 kop. 50, a mianowicie: rsr. 375 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 187 kop. 50, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

75) Andrzejowi *Godlewskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 20-letnią służbę, rsr. 36 z funduszów Skarbowych.

76) Leonowi *Kowalewskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 29-letnią służbę, rsr. 37 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

77) Aleksandrze-Józefie z domu de Thun *Lewandowskiej*, wdowie po Marcinie Lewandowskim, spadłym z etatu Starszym Referencie wydziału dóbr i lasów w b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 34-letnią służbę jej męża, rsr. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia jej męża z etatu, rsr. 90 z funduszów Skarbowych.

78) Sekretarzowi Kolegjalnemu, Aleksandrowi *Leśniewskiemu*, spadłemu z etatu Sekretarzowi b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 34-letnią służbę, rsr. 300 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rsr. 120 z funduszów Skarbowych.

79) Katarzynie z Starzeńskich *Byk v. Byczek*, wdowie po Wawrzyńcu Byk v. Byczek, Strzelcu w leśnictwie Iłża, za 33-letnią służbę jej męża, rsr. 7 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

80) Wiktorowi-Tomaszowi *Daszkowskiemu*, b. Podrewizorowi dochodu tabacznego, za 35-letnią służbę, rsr. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

81) Pawłowi *Piotrowskiemu*, b. Strzelcowi w leśnictwie Lubochnia, za 30-letnią służbę, rsr. 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

82) Franciszkowi *Jarzyna*, spadłemu z etatu Sekretarzowi Wydziału Dochodów Niestałych b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 30-letnią służbę, rsr. 337 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 135 z funduszów Skarbowych.

83) Franciszkowi *Rzońcy*, b. Buchalterowi młodszemu Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, za 30-letnią służbę, rsr. 262 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

84) Janowi *Sawickiemu*, spadłemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Czerskiego, za 30-letnią służbę, rs. 450 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 180 z tychże funduszów.

85) Janowi *Januszkiewiczowi*, b. Woźnemu przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 37-letnią służbę, rsr. 150 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

86) Adamowi *Olszewskiemu*, b. Zawiadowcy Drukarni Rządowej przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 38-letnią służbę, rsr. 562 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

87) Tomaszowi *Biskupskiemu*, spadłemu z etatu Ekspedytorowi rogatek w b. Służbie Konsumcyjnej m. Warszawy, za 28-letnią służbę, rsr. 112 kop. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyle rs. 112 kop. 50 i z tychże funduszów.

88) Teofilowi *Żabickiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Kontrolnemu przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 25-letnią służbę, rs. 67 kop. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 67 kop. 50 i z tychże funduszów.

89) Pawłowi *Hermann*, b. Strzelcowi w leśnictwie Łaznów, za 36-letnią wojskową i cywilną służbę, rsr. 20 kop. 25, a mianowicie: rsr. 12 kop. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 8 z funduszów Skarbowych.

90) Janowi *Jezierskiemu*, spadłemu z etatu Buchalterowi Wydziału Dochodów Niestałych w b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 26-letnią służbę, rsr. 168 k. 75 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 168 kop. 75 i z tychże funduszów.

91) Józefowi *Sobockiemu*, spadłemu z etatu Referendarzowi Stanu b. Rady Stanu Królestwa, za 31-letnią służbę, rsr. 1,000 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rsr. 400 z tychże funduszów.

92) Asesorowi Kolegjalnemu, Sylwjuszowi *Mauersberger*, b. Rewizorowi Pomiarów przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 35-letnią służbę, rsr. 618 kop. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

93) Konstantemu *Cichockiemu*, spadłemu z etatu Archiwiście-Dziennikarzowi b. Urzędu Konsumcyjnego miasta Warszawy, za 25-letnią służbę, rsr. 125 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 125 i z tychże funduszów.

*) Patrz *Dzien. Warsz. Nr.* 68, 69.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—69).

Hrabia już od dwóch lat prawie nie widział się był z żoną—nie myślałem nawet aby spodziewano się jego przybycia, lecz spostrzegłszy że cały tryb życia w pałacu zmieniono nagle, że kładziono się spać wcześniej i wstawano raniej, że zaczęto nie tak często przyjmować mężczyzn z „wyborowego kółka”, że nakoniec ubierano się przyzwoiciej i nie prowadzono zbyt gorszących rozmów — domyśliłem się czegoś nadzwyczajnego — i dowiedziałem się nakoniec, że hrabia opuścił już Egipt i że niebawem przyjedzie do Paryża przepędzić parę miesięcy w domu.

Ten mąż którego znałem tylko z dowolnego opisu hrabiny, wyznaję, mało we mnie wzbudzał współczucia i szacunku. Jako osoba interesowana w jego oddaleniu od Paryża, mogłem był cieszyć się wewnętrznie z tego że hrabia nie żyje z żoną, lecz w żadnym razie nie mogłem usprawiedliwić go za takie dowolne opuszczenie dzieci.

Pierwszy raz ujrzałem pana de Chalis zaraz w dniu jego przyjazdu, przy obiedzie.

Był to człowiek mający lat przeszło trzydzieści—twarzą smutną, lecz postacią wielce dystyngowaną i pańskiem prawdziwie obejściem.

W jego spojrzeniu tkwił jakiś głęboki wyraz melancholji, a w całej postaci przebijała, jakby rezygnacja wzniosła.

Łatwo też można było przekonać się, patrząc na rumiane punkciki na jego policzkach i na wychudłą postać, że dotąd jeszcze nie wyszedł całkiem z choroby która w nim poczęła się rozwijać zaraz w pierwszych, po zawarciu małżeństwa, miesiącach.

W każdym, razie podobały mi się bardzo towarzyskie przymioty hrabiego i to głównie, że on nie tylko przez wrodzoną dystynkcję lecz, tak mową jak podniosłością myśli, wyższym był niezmiernie od wszystkich mężczyzn jakich spotykałem w towarzystwie hrabiny.

Uważałem że hrabina, zwykle tak pewna siebie i samowolna, czuła się skrępowaną w obecności męża — spoglądała nań z pewnym rodzajem pokory—ona!

Jeżeli hrabia mówił, słuchała go z pełną uszanowania uwagą, czego nie robiła nigdy, chociażby najznakomitsze osoby przemawiały w jej obecności.

Pan de Chalis zachowywał się względem żony tak tylko, jak każdy człowiek dobrze wychowany, względem kobiety obojętnej zupełnie—lecz ani jednem spójrzeniem, ani gestem, ani żadnym z tych drobnych względów, które każdy ma zawsze dla osoby ukochanej, nie okazywał że ta kobieta była *jego* żoną.

Widocznie pomiędzy tą parą tkwiła jakaś rzecz tajemnicza, ciemna—nieznana nikomu!

Hrabia bardzo mało mówił ze mną podczas obiadu, przy którym znajdowało się około dziesięciu gości, ludzi poważnych i dystyngowanych. Rozumie się, że książę Tycjan nie znajdował się w ich liczbie...

Pan de Chalis, mówił o swoich podróżach — nie śmiałem mu przerywać, gdyż i człowiek i rozmowa jego, zajmowały mię zarówno, a prawdę mówiąc, nakazywały poszanowanie.

Wróciwszy do siebie, byłem zachwycony przypominając sobie pokorne i pełne szacunku zachowanie się hrabiny w obec męża.

— Widocznie ten człowiek włada nią — jest jej panem... Lecz, dodałem po chwili rozwagi, ona potrafiła przecież wyswobodzić się z pod jego władzy!

Dowiedziałem się później, że tegoż dnia jeszcze, po odejściu gości, pani de Chalis usiłowała wystawić mnie niekorzystnie w wyobrażeniu męża.

Powiedziała między innemi, że została ukaraną za swój dobry uczynek, gdyż przyjąwszy za nauczyciela do dzieci, młodego człowieka z swego towarzystwa, zrujnowanego na majątku, zawiodła się na nim—że dzieci nic nie korzystały odemnie z powodu że wykład mój był za nadto uniwersytecki dla tak małych uczniów, a ona ze względu na dawniejsze towarzyskie ze mną stosunki, nie śmie zwrócić na to mojej uwagi.

Postępując w ten sposób, hrabina spodziewała się widać że pan de Chalis nie będzie mnie egza-

94) Radcy Honorowemu, Franciszkowi *Kleczkowskiemu*, b. Rewizorowi Pomiarów przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 35-letnią służbę, rsr. 675 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

95) Teofilowi-Flawianowi *Jerzykiewiczowi*, synowi po n. Asesorze Kolegjalnym Piotrze-Maurycym Jerzykiewiczu, Rewizorze Skarbowym Okręgu Kalwaryjskiego i niegdy Bogumile z Dembowskich, małżonkach pozostałemu, za 40 letnią służbę jego ojca, oraz przez wzgląd na ciężką i nieuleczoną chorobę, niedozwalającą mu zapracować na swoje utrzymanie, pensja dożywotnia w ilości rsr. 150, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

96) Janowi *Kleyna*, spadłemu z etatu Poborcy Kasy Szlachtuza na Solcu w Warszawie, za 26-letnią służbę, rsr. 112 kop. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 112 kop. 50 i z tychże funduszów.

97) Asesorowi Kolegjalnemu, Gracjanowi *Glińskiemu*, spadłemu z etatu Naczelnikowi Sekcji Solnej w b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 32-letnią służbę, rsr. 750 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 300 z funduszów Skarbowych.

98) Stanisławowi *Kwiecińskiemu*, b. Bednarzowi, a zarazem Stróżowi Magazynu Solnego w Zawichoście, za 32 letnią służbę, rsr. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

99) Teofilowi *Jarmuszkiewiczowi*, spadłemu z etatu preserowi Drukarni Rządowej przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 27-letnią służbę, rsr. 87 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

100) Antoniemu *Złotnikiewiczowi*, spadłemu z etatu preserowi Drukarni Rządowej przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 21-letnią służbę, rs. 60 z funduszów Skarbowych.

101) Janowi *Chełstowskiemu*, spadłemu z etatu preserowi Drukarni Rządowej przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 28-letnią służbę, rsr. 75 z funduszów Skarbowych.

102) Aleksemu *Sądzyńskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 32-letnią wojskową i cywilną służbę, rsr. 90, a mianowicie: rsr. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i tyleż rsr. 45, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

103) Józefowi *Duklińskiemu*, spadłemu z etatu preserowi Drukarni Rządowej przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 20-letnią służbę, rsr. 70 z funduszów Skarbowych.

104) Aleksandrowi *Michelis*, spadłemu z etatu starszemu zecerowi Drukarni Rządowej przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 26-letnią służbę, rsr. 87 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

105) Jackowi *Wójcickiemu*, b. Asystentowi hutniczemu Zakładu Samsonów w Okręgu Wschodnim Górnictwa Rządowego, za 40-letnią służbę, do pensji rsr. 146 kop. 25, nadanej mu już Postanowieniem Namiestnika z d. 11 (23) Października 1868 r., dodatek w ilości rsr. 48 kop. 75, a mianowicie: rsr. 34 kop. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 14 kop. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

106) Radcy Dworu, Karolowi *Michalskiemu*, spadłemu z etatu naczelnikowi Sekcji Ogólnej Wydziału Dochodów Niestałych w b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 37-letnią służbę, rsr. 1,012 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

107) Anieli, z domu Leo, *Siedleckiej*, wdowie po Macieju Siedleckim, spadłym z etatu Dozorcy Kontrolnym b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 23-letnią służbę jej męża, oprócz pensji rsr. 27, nadanej jej już Postanowieniem Namiestnika z d. 24 kwietnia (6 Maja) 1868 r., pensja dodatkowa z tytułu spadnięcia jej męża z etatu w takiejże ilości rs. 27 z funduszów Skarbowych.

108) Franciszkowi *Synoradzkiemu*, spadłemu z etatu Rewizorowi Młodszemu b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 30-letnią służbę, rsr. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 90 z funduszów Skarbowych.

109) Teresie z Rogalińskich *Biernackiej*, wdowie po Franciszku Biernackim, Woźnym Wydziału Górnictwa przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, oraz ich synowi Pawłowi, za 27-letnią służbę ich męża i ojca, rsr. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie: rsr. 18 kop. 75 dla wdowy, a rsr. 6 kop. 25 dla syna.

110) Radcy Dworu, Karolowi *Niedzwiedzińskiemu*, spadłemu z etatu Naczelnikowi Sekcji w Wydziale dóbr i lasów b. Zarządu Finansowego w Królestwie, za 35-letnią służbę, rsr. 1,350 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

111) Hieronimowi *Witkowskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 21-letnią służbę, rs. 36 z funduszów Skarbowych.

112) Sekretarzowi Kolegjalnemu, Józefowi *Rydzewskiemu*, spadłemu z etatu Wagstempel-majstrowi i Estymatorowi przy Komorze Celnej I klasy w Pyzdrach, za 40-letnią wojskową i cywilną służbę, rsr. 180, a mianowicie: rsr. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i tyleż rsr. 90 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

113) Radcy Honorowemu, Konstantemu *Stamirowskiemu*, b. Nadzorcy Uczástkowemu w służbie dochodów z akcyzy gubernji Suwałkskiej, za 29-letnią służbę, rsr. 131 kop. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

114) Małgorzacie z Szulickich *Jabłońskiej*, wdowie po Walentym Jabłońskim, Stróżu Składu Rządowego żelaza w Warszawie, oraz ich 2-u dzieciom: Marjannie-Antoninie i Szczepanowi, za 20-letnią służbę ich męża i ojca, rsr. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie: rsr. 15 dla wdowy, a 10 rsr. dla dzieci.

115) Józefowi *Rabińskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy do rewizji szynków przy b. Służbie Konsumcyjnej m. Warszawy, za 25-letnią jego służbę, rsr. 56 kop. 25 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 56 kop. 25 i z tychże funduszów.

116) Adolfowi *Dworzeckiemu*, spadłemu z etatu Adjunktowi Starszemu b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 20-letnią służbę, rsr. 60 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 60 i z tychże funduszów.

117) Leopoldowi *Roszkowskiemu*, b. Podrewizorowi Dochodu Tabacznego, za 24-letnią służbę, rsr. 40 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

118) Leoncjuszowi *Landié*, b. Naczelnikowi Kantoru Banku Polskiego, za 35-letnią służbę, rsr. 1,237 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

119) Radcy Stanu, Franciszkowi *Kupiszeńskiemu*. b. Starszemu Dyrektorowi Banku Polskiego, za 40-letnią służbę, rsr. 3,000 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

120) Juljanowi *Liedtke*, b. Naczelnikowi Sekcji w Banku Polskim, za 32-letnią służbę, rsr. 650 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

121) Karolowi *Lisner*, b. Mechanikowi przy Fabryce Bankowej Papieru w Jeziornie, za 40-letnią służbę, rsr. 850 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

122) Pawłowi *Filipowskiemu*, b. Młodszemu Archiwiście b. Warszawskiej Czasowej Komisji Obrachunkowej, za 37-letnią służbę, rsr. 543 kop. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

123) Asesorowi Kolegjalnemu, Józefowi *Stupnickiemu*, spadłemu z etatu Starszemu Kontrolerowi w b. Najwyższej Izbie Obrachunkowej, za 30-letnią służbę, rsr. 412 kop. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 165 z tychże funduszów.

124) Radcy Honorowemu, Ludwikowi *Jenike*, spadłemu z etatu Młodszemu Kontrolerowi b. Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 30-letnią służbę, rsr. 360 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 144 z tychże funduszów.

125) Leonowi *Kuczkowskiemu*, spadłemu z etatu Pomocnikowi Buchaltera b. Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 20-letnią służbę, rsr. 100 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 100 i z tychże funduszów.

126) Asesorowi Kolegjalnemu, Karolowi *Szawłowskiemu*, spadłemu z etatu Młodszemu Kontrolerowi b. Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 31-letnią służbę, rsr. 360 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rsr. 144 z funduszów Skarbowych.

127) Asesorowi Kolegjalnemu, Karolowi *Zaleskiemu*, spadłemu z etatu Starszemu Kontrolerowi b. Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 33-letnią służbę, rsr. 412 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 165 z funduszów Skarbowych.

128) Asesorowi Kolegjalnemu, Leonowi *Rakowskiemu*, spadłemu z etatu Młodszemu Kontrolerowi b. Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 20-letnią złużbę, rsr. 144 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 144 i z tychże funduszów.

129) Janowi *Pietraszkiewicz*, b. Woźnemu b. Warszawskiej Czasowej Komisji Obrachunkowej, za 37-letnią służbę, rsr. 180 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

130) Sekretarzowi Kolegjalnemu, Janowi *Milewskiemu*, spadłemu z etatu Rachmistrzowi Wydziału Skarbowego w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim, za 31-letnią służbę, rsr. 262 kop. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 105 z tychże funduszów.

131) Ignacemu *Greczyk*, spadłemu z etatu Woźnemu b. Dyrekcji Ubezpieczeń, za 34-letnią służbę, rsr. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

132) Piotrowi *Karpińskiemu*, spadłemu z etatu Nadrachmistrzowi Sekcji dóbr i lasów Rządowych w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim, za 34-letnią służbę, rsr. 337 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 135 z funduszów Skarbowych.

(d. c. n.)

Warszawa.
dnia 28 Marca (9 Kwietnia).

Obecnie w dwóch krajach zachodzi zmiana konstytucji, w Austrji i Francji, i dla tego głównie na nie zwrócona jest uwaga sfer politycznych. W Austrji hr. Potocki, któremu po-

---

minował, że przyjmie rzecz lekko i odprawi mnie grzecznie. Mniemała że złoży na męża obowiązek, który mnie do rozpaczy miał przyprowadzić, a z którego wytłómaczy się przedemną, jako niewinna ofiara przemocy surowego małżonka.

Omyliła się bardzo! albowiem hrabia, jako człowiek głębokiego umysłu i sprawiedliwego ducha, zaraz nazajutrz przyszedł do mnie podczas lekcji swych dzieci i usiadł, prosząc abyśmy nie przerywali bynajmniej zwyczajnego biegu nauki.

Podczas trwania lekcji pan de Chalis niejednokrotnie okazywał się zdziwionym z nadzwyczajnego postępu swoich synów—egzaminował ich nawet nieco i został zachwycony ich odpowiedziami. Najbardziej jednak uderzył go serdeczny, jakby przyjacielski stosunek, pomiędzy mną a dziećmi.

Po skończonej lekcji hrabia z żywem wzruszeniem uściskał obydwóch chłopczyków—mnie zaś pożegnał milczącym ukłonem.

W godzinę potem, gdym przybył na obiad w towarzystwie moich elewów i gdyśmy zasiedli przy stole - hrabia nagle podniósłszy głowę, zwrócił się ku mnie i począł mi uprzejmie dziękować za zaszczyt jaki mu uczyniłem zajmując się edukacją jego dzieci.

Spostrzegłszy tak nieprzewidziany rezultat swojego podstępu zdradliwego, pani de Chalis spuściła oczy na talerz, udając że się wielce zajmuje leżącą na nim potrawą.

Co do mnie, doznałem najżywszej przyjemności usłyszawszy dziękczynne wyrazy hrabiego.

Powoli zawiązała się pomiędzy nami rozmowa, w której rozwinąłem całym mój system edukacyjny oparty na syntezie, którą uważałem za najwłaściwszą i najpomyślniejszą w skutkach.

Hrabia słuchnjąc mnie, potakiwał skinieniem głowy, a uważałem nawet że niekiedy szczęśliwsze moje określenia zajmowały go żywo i serdecznie.

Nie wiem dla czego, ale ten sam zapał który ożywiał mnie podczas pamiętnej sceny z hrabiną w Aix, ogwładnął mną i w tej chwili—stałem się wymownym, porywałem słuchacza!

Lecz hrabina, która z początku mimowolnie zajęła się moim wykładem, zlękła się widząc moje powodzenie, zaobserwowała więc, acz bojaźliwie, że taki nawał nauk znawał się jej zbytecznym dla tak młodocianych, jak jej dzieci, umysłów—że nie widzi potrzeby napychania im aż tak bardzo głów, tylu mądremi wprawdzie rzeczami, lecz które bogatym ludziom na nic się nie przydadzą w życiu.

Usłyszawszy te słowa, pan de Chalis rzucił na żonę spojrzenie, którego wyrazu niezapomnę nigdy. W tem spojrzeniu była i rozpacz złamanego istnienia i oburzenie przeciw pospolitości i wzgarda milcząca.

W chwilę później, hrabia w obec milczących dzieci i służących, zaczął mówić a przemawiał z tą poważną słodyczą, właściwą wybranym tylko umysłom.

Dowodził, że skala wychowania naukowego we Francji coraz bardziej się zniża, że czuł się mimowolnie zawstydzonym widząc na jakim stopniu edukacja kwitnie w Niemczech i w Anglji. Twierdził że nieuctwo tak dalece zagnieździło się w jego rodzinnym kraju, iż nawet w dziełach wielu znanych i rozgłośnych literatów, dostrzegł takie wykroczenia przeciw znajomości historji, mitologji i nauk przyrodzonych, jakichby się wstydzić powinni nawet uczniowie niższych klas gimnazjalnych i że daleki od podzielania wyobrażeń żony, sądzi przeciwnie, iż im bogatszym i na wyższym stanowisku postawiony jest człowiek, tem uczeńszym i oświeceńszym być by powinien;—zakończył wreszcie dodając z przejmującem wzruszeniem, że jeśliby jego synowie mieli zostać takiemi bezpożytecznemi społeczeństwu lalkami i bezdusznemi manekinami przesądów mody, jak większa część młodzieży teraźniejszej, to wolałby ich raczej pogrzebać w ziemi.

Hrabina słuchając takiej mowy męża, zmięszana, nie wiedziała co począć z sobą. Hrabia zaś, odprawiwszy służbę z jadalni, zwrócił się ku mnie z zapytaniem, dla czego opuściłem tak zaszczytną w uniwersytecie posadę.

Odpowiedziałem mu pół prawdziwie, mówiąc, że władza chciała mnie przenieść na prowincję, na co, jako przyzwyczajony do życia w stolicy, przystać nie chciałem.

(d. c. n.)

wierzono utworzenie gabinetu, dotąd nie spełnił swego zadania, ale mając na widoku stronnictwo tak zwane niemiecko-austrjackie, które dotąd stanowiło większość w radzie państwa, starał się skłonić przewódcę opozycyjnego odcienia tego stronnictwa, p. Rechbauera, do wstąpienia do jego gabinetu. Niewiadoma jeszcze jest ostateczna odpowiedź tego przewódcy autonomicznego odcienia, ale zdaje się, iż bez jego pomocy, p. Potocki, chociażby dawni jego koledzy pp. Taaffe i Berger zgodzili się na uczestniczenie w gabinecie, nie potrafiłby utworzyć ministerstwa, mającego choć jakie takie warunki trwałości. Według dzisiejszego naszego telegramu, rada państwa została odroczona.

We Francji tak uwaga publiczna zajęta jest zmianami konstytucji, które mają być zatwierdzone przez uchwałę ludową, co potwierdza i dzisiejszy nasz telegram, że nawet dzienniki pominęły milczeniem oświadczenia *Nordd. Allg. Ztng* o których wspominaliśmy wczoraj. W kwestji poddania uchwały senatu pod głosowania powszechne, co do właściwości którego dotąd toczy się spór pomiędzy dziennikami paryzkiemi, utrzymują, iż pierwszy z ministrów, hr. Daru oświadczył się za głosowaniem powszechnem tak stanowczo, że zdołał przechylić do swego zdania resztę swoich kolegów, a pomiędzy niemi p. Olliviera. Utrzymują, iż pobudką takiego postępowania hr. Daru, była chęć uniknięcia zarzutu o sprzyjanie orleanizmowi.

Wiadomości z innych krajów, nie przedstawiają nic godniejszego uwagi.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *8 kwietnia (27 marca)*. Rada państwa została odroczona. Hr. Potocki dotąd zajmuje się jeszcze utworzeniem gabinetu.

Paryż, *8 kwietnia (27 marca)*. Pogłoski o chorobie cesarza były fałszywe; cesarz odbył dziś przegląd wojsk. Formuła uchwały ludowej i proklamacja cesarza są już pod prasą.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Odesa, 23 marca (4 kwietnia).* Ustaliła się tu regularna komunikacja wodna z innemi portami. Dziś padał niewielki śnieg, który atoli stopniał natychmiast. (*Wecz. Gaz.*)

* *Ostaszkow, 23 marca (4 kwietnia).* Po drodze żelaznej nowotorżskiej przeszedł wczoraj pierwszy pociąg, naładowany relsami, i doszedł do stacji Tereszkino. Pozostaje jeszcze ułożyć relsy tylko na przestrzeni 6 wiorst. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 7 kwietnia (26 marca).* Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów, przy rozprawach nad budżetem, Schmerling wymotywował w długiej mowie, która doznała dobrego przyjęcia, następującą, zaproponowaną przez niego rezolucję: „Izba panów, trzymając się niezachwianie zasad wyłuszczonych w adresie odpowiedzi na mowę tronową, oświadcza, że uznaje taki tylko rząd jako pojmujący należycie swoje zadanie, który, trzymając się niezłomnie zasad liberalnych, sprzeciwi się wszelkim dążnościom skierowanym przeciw silnej władzy centralnej". Rezolucja ta popierana jest przez silną większość. Antoni Auersperg przemawia za rezolucją. — Izba deputowanych przyjęła adres do cesarza, w którym powiedziano: Izba ubolewa mocno nad nieobecnością części deputowanych; izba trzyma się niezachwianie idei państwa i konstytucji. Dalsze odrywanie części od całości zapomocą tworzenia nowych ciał państwowoprawnych, byłoby w obec panującego dualizmu niebezpieczne, szkodliwe dla potęgi Austrji i przeciwne prawdziwym interesom ludów i korony. Izba upatruje w myśli zasadniczej konstytucji opiekę dla wszystkich narodowości i występować będzie stanowczo przeciw wszelkiemu rządowi, któryby chciał stosować eksperymenta przeciwne konstytucji. — Wybory do delegacji zostały dokonane; wybory zaś z krajów niereprezentowanych na teraz w izbie deputowanych zostały odroczone. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 7 kwietnia (26 marca).* Po odrzuceniu wniosku co do przejścia do porządku dziennego w przedmiocie rezolucji Schmerlinga, oraz wniosku co do sekretnych narad nad takową, rezolucja przyjętą została przeważną większością (przeciw takowej było tylko 16 głosów). (*Tamże*).

* *Paryż, 6 kwietnia (25 marca).* W ciele prawodawczem, po uwagach uczynionych przez pp. Choiseul, Ollivier, Favre, Cassagnac, Grévy i Kératry, interpelacja postawiona przez p. Choiseul co do głosowania powszechnego odłożoną została na dwa miesiące, 171 głosami przeciwko 48-u, stosownie do życzenia rządu. Rozprawy nad projektem do prawa dotyczącym kontyngensu, odłożone zostały do piątku. P. Pelletan krytykował niedostateczność projektu do prawa o prasie, żądając w końcu swojej mowy amnestji dla skazanych za polityczne przestępstwa. Poczem zabrał głos p. Esquiros. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Florencja, 5 kwietnia (24 marca).* W izbie deputowanych p. Nicotera wystąpił znowu z żądaniem postawionem dnia wczorajszego co do zakomunikowania nazwisk akcjonarjuszów banku narodowego. Powołując się oprócz tego na niezgodność zdań poprzednich członków parlamentu, żądał wyznaczenia komisji dla rozpatrzenia umowy zawartej z bankiem przed złożeniem właściwych dokumentów. Minister skarbu, p. Sella, zawiadomił izbę, że zażądał od banku wyszczególnienia nazwisk akcjonarjuszów, i że ten przyrzekł dostarczyć je za kilka dni. Nad tym wnioskiem wszczęły się długie rozprawy. P. Donati zaproponował porządek dzienny co do wszystkich postawionych wniosków. Propozycja ta przyjętą została 148-u głosami przeciwko 123. Siedmiu członków wstrzymało się od głosowania. Minister robót publicznych złożył umowy dotyczące kolei żelaznych. (*Corr. H. B.*)

* *Kair, 6 kwietnia (25 marca).* Administracja dóbr wice-króla, która jest niezawisłą zupełnie od rządu, zawarła umowę o pożyczkę. Pożyczka ta przeznaczoną jest na zakupienie maszyn do rafinady cukru, na budowę dróg żelaznych w dobrach wice-króla i na rozwój uprawy trzciny cukrowej. Pogłoska, jakoby Porta zaprotestowała przeciwko tej pożyczce przed poprzedniem jej zatwierdzeniem, okazuje się mylną. (*Cor. H. B.*)

* *Madryt, 6 kwietnia (25 marca).* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, wniosek deputowanego Figuera, ażeby zażądano od rządu objaśnienia co do przesileń terazniejszych, odrzucony został 162 głosami przeciw 41. (*Wolffs T. B.*)

* *Ateny, 6 kwietnia (25 marca).* Poseł angielski zaprotestował przeciw zaciągnięciu przez rząd grecki pożyczki dziewięciu miljonów drachm, albowiem podług traktatu z roku 1832, Grecja zobowiązała się do spłacenia wpierw pożyczki zagwarantowanej przez mocarstwa opiekuńcze. (*Tamże.*)

* *Nowy-Jork, 6 kwietnia (25 marca).* Rewolucja w Venezueli przybiera większe rozmiary; powstańcy dowodzeni przez Blanco posuwają się na Caracas. (*Tamże.*)

* *Toronto, 5 kwietnia (24 marca.)* Rząd kanadyjski otrzymał wiadomość o zamierzonem przez fenjenów wkroczeniu. (*Tamże.*)

* (Odczyt popularny.) *Warsz. Dniew.* donosi, że w mieście Hrubieszowie, nauczyciel progimnazjum tamecznego, p. M. Ławrowski, miewa w soboty odczyty popularne z chemji, w gmachu szkoły miejscowej dwuklasowej.

* (Kwesta wielkanocna). Z powodu rozpocząć się mającej kwesty wielkanocnej po domach, na szpitale i inne zakłady dobroczynne wszelkich wyznań, członkowie zakładów i instytucij dobroczynnych, zaproszeni zostali na posiedzenia odbyć się mające w sali posłuchań Magistratu: z cyrkułów I i II, III i IV, V i VI, w niedzielę Kwietnią o godzinie 1-ej z południa, a z cyrkułów VII i VIII, IX i X. i XII, w poniedziałek, to jest w dniu następnym o godzinie 8-ej wieczorem. Gdyby jednak niektórzy z obywateli miasta Warszawy imiennie niezaproszonych, zechcieli przyjąć udział w zbieraniu kwesty, jako dziele dobroczynnem, to członkowie rady opiekuńczej, zawiadujący kwestą, najuprzejmiej zapraszają ich, o przybycie na wzmiankowane posiedzenia, w dniach, godzinach i z wymienionych respective cyrkułów.

* (Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej), (ul. Jasna Nr. 4 nowy) sprawdzonej przez siostry miłosierdzia poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej następujące osoby: Kolbasowerą Haw. (wdowa 5 drobnych dzieci) ulica Targowa Nr. 159/60; Marczaka Mich. (ślepy, matka stara chora, 4 drobnych dzieci) ul. Sprzeczna N. 288; Nigułę Aleksandrę (wdowa chora na oczy, 7-ro dzieci) ulica Brukowa Nr. 403; Orkiszewskiego Jana (chory, 4-ro drobnych dzieci) ul. Ząbkowska Nr. 211f; Brzezińskiego Hersza (wyszedł ze szpitala słaby, 5-ro drobnych dzieci); ul. Wołowa Nr. 252; Podburzyńskiego Aleks. (mąż w szpitalu, 4-ro drobnych dzieci) ul. Szeroka Nr. 428a; Wojnowską Mar. (mąż wyszedł ze szpitala, 4-ro dzieci) ul. Książęca Nr. 7; Kubicką Anton. (wdowa chora na reumatyzm, 3-e drobnych dzieci) ul. Krochmalna Nr. 37; Jastrzębskiego Anton. (słabowity, 4-ro drobnych dzieci) ul. Stawki Nr. 2265; Jamolnikę Braun. (wdowa, 5-ro drobnych dzieci) ul. Zielna Nr. 37/20; Skorupskiego Stan. (kaleka, żona głucha 4-ro drobnych dzieci) ul. Śliska Nr. 23; Okoniewską Józefę (wdowa, 4-ro drobnych dzieci) ul. Złota Nr. 21; Ofenhamer Teklę (wdowa ślepa, 3-e drobnych dzieci) ul. Nowogrodzka Nr. 4; Kliczman Emilję (wdowa, 3-e drobnych dzieci) ul. Wspólna Nr. 10; Arabską Agnieszkę (wdowa, 3-e drobnych dzieci) ulica Hoża Nr. 7; Brwilewską J. (chora, dzieci 3-e) ul. Moskiewska Nr. 251; Pradzką Roz. (chora na oczy, 3-e dzieci) ulica Szczygla Nr. 8.

* (Kronika pożarów). Podług otrzymanych z 10 gubernij kraju tutejszego wiadomości, w drugiej połowie lutego r. b. miały miejsce znaczniejsze pożary w następujących miejscach:

1) *W gubernji warszawskiej*: w dniu 7 (19) lutego we wsi Gąsiorach (w pow. kutnowskim) spaliła się obora wraz z przybudowaniami, skutkiem czego poniesiono straty 719 rsr. Albert Omieczyński owczarz podejrzany o zbrodnię podpalenia, aresztowany; — w dniu 18 lutego (2 marca) w m. powiatowem Kutnie spaliły się trzy budynki oszacowane na rsr. 1,330.

2) *W gubernji kaliszskiej:* w dniu 8 (20) lutego w m. Zduńskiej-Woli (w pow. sieradzkim) spalił się dom ubezpieczony na rsr. 300, w ruchomościach zaś poniesiono straty rsr. 450; — w dniu 11 (23) lutego we wsi Kolczewie-górnym (w pow. kolskim), spaliła się stodoła zaasekurowana na rsr. 10,30, a w zbożu poniesiono straty na rsr. 3,920.

3) *W gubernji petrokowskiej*: w dniu 5 (17) lutego w m. Zgierzu (w pow. łodzińskim), spaliła się przędzalnia Henryka Fechnera; straty ogółem wynoszą rsr. 65,650.

4) *W gubernji radomskiej*: w dniu 11 (23) lutego na osadzie Ciepielów (w pow. iłżeckim) spaliły się: stajnia wraz z 27 końmi i wozownia z pojazdami; inwentarz i zabudowania były ubezpieczone.

5) *W gubernji kieleckiej:* w dniu 25 lutego (9 marca) na folwarku Mieronice (w pow. andrejewskim) spaliła się oficyna i kuźnia, zaasekurowane na rsr. 450.

6) *W gubernji lubelskiej:* w dniu 15 (27) lutego we wsi Gołębin (w pow. nowoaleksandryjskim) spalił się dom z zabudowaniami gospodarczemi i bydłem, ubezpieczonemi na rsr. 150. Nadto znalazło śmierć w płomieniach pięciu ludzi; właściciel domu, Tomasz Kruk, jakkolwiek zdołał się ocalić, jednakże skutkiem mocnego poparzenia w kilka dni życie zakończył.

7) *W gubernji siedleckiej:* w dniu 1 (13) lutego we wsi Żabice (w pow. radińskim) spalił się dom ubezpieczony na rsr. 1,500.

8) *W gubernji płockiej*: w dniu 20 lutego (4 marca) we wsi Wiśniewie-Żarnowo (w pow. ciechanowskim) spalił się dom i obora, zaasekurowane na rsr. 500; straty w ogóle wynoszą do 1,000 rsr.; — w dniu 4 (16) lutego we wsi Kisielewie (w pow. sierpeckim) spaliła się stodoła zaasekurowana na rsr. 600, ogólna zaś strata wynosi rsr. 2,000; winowajców rozmyślnego podpalenia władza poszukuje.

9) *W gubernji łomżyńskiej:* w dniu 14 (26) lutego we wsi Lemanach (w pow. kolneńskim) spaliły się dwa domy zaasekurowane na rsr. 290.

10) *W gubernji suwałkskiej:* w dniu 15 (27) lutego we wsi Berznikach (w pow. sejneńskim) spalił się dom i młyn wodny, zaasekurowane na rsr. 1,320.

Ogólna cyfra pożarów powstałych w drugiej połowie lutego była 26 *). Powstały one z rozmaitych przyczyn. Straty ztąd wynikłe wynoszą rs. 77,448, czyli w porównaniu ze stratami poniesionemi w pierwszej połowie lutego są mniejsze o rs. 57,503.

*** (Kurjerek).** Z opadnięciem barometru, o którem wspominaliśmy wczoraj, zawitał dziś do nas dzień pochmurny, i termometr wskazywał z rana nie cały jeden stopień ciepła. Dziś też przypada

*) W gubernjach: warszawskiej 3; kaliszskiej 4; petrokowskiej 3; radomskiej 1; kieleckiej 1; lubelskiej 5; siedleckiej 1; płockiej 2; łomżyńskiej 4; suwałkskiej 2.

pierwsza kwadra księżyca.—We środę, 25 marca (6 kwietnia), stan powietrza był następujący: u nas w Warszawie + 0,8°, w Petersburgu + 0,4°, w Moskwie — 4°, w Kijowie + 1,6°, w Odesie także + 1,6°. Poprzedniego zaś dnia, we wtorek, było: w Kutaisie + 11,2°, w Rzymie + 4,8°, w Paryżu + 3,2°.

— Jeżeli nowa kwadra, wpłynie stanowczo na zmianę dotyczasowej, prześlicznej pogody, jeżeli nadewszystko, nie powróci nam jasnych uśmiechów słońca na wielkanocne święta, to wyrządzi warszawianom krzywdę ogromną!

Takie myśli i uwagi cisnęły się nam do głowy, gdyśmy wczoraj przejeżdżając przez aleję ujazdowską, spostrzegli krzątających się już robotników około urządzenia zabaw ludowych na ogromnym, przedszpitalowym placu. Zabawy te corocznie tak pełne ożywienia, potrzebują koniecznie pogody. W tym roku będą one ożywione nowemi elementami, albowiem oprócz zwykłych tam źródeł uciechy, jak tancbud, karuzelów, młynów djabelskich i ludzkich huśdawek — pan Strauss, połykacz szpad, urządzi swoje wystąpienia a p. Tarwidt w swoim mechanicznym teatrzyku, okazywać będzie człowieka czworonogiego! Do tego jeszcze znajdzie się także teatr marjonetek p. Żulickiego, sztuki gimnastyczne pp. Schwarzera i Podlasińskiego a nawet i panna Flora nadreńska, wróciwszy na tę uroczystość, wystąpi również z swojemi okazałemi wdziękami. Rozumie się, że wszystkie te dziwy nie ubliżą w niczem dwom zwykłym masztom z umieszczonemi na ich szczycie premjami dla śmiałych wdzieraczy na takie omydlone wyżyny. Jakże tu pomysleć bez żywego a bolesnego wzruszenia, że tyle tak ponętnych zabaw i rozrywek, może zepsuć lub przerwać, jedno kapryśnej aury skinienie!

— W każdym razie, od tej epoki zabaw świątecznych przedziela nas jeszcze cały tydzień, a w takim terminie nie jedno zmienić się może, nietylko w powietrzu, lecz w myśli i sercu człowieka!

— Wczoraj, odbył się odczyt w resursie kupieckiej o... cierpieniach na zęby i o środkach usunięcia onych, bez wpływu szarlatanerji — jutro zaś, w sali redutowej p. Chęciński wystąpi z odczytem studjum, p. t. „Aktor" o którym już donosiliśmy.

— Dziś wieczorem w resursie obywatelskiej, koncert p. Hermana—przypominamy o nim raz jeszcze tym wszystkim, dla których rzewny śpiew i żałosny płacz wiolonczeli nie jest obojętnym, a takich liczba w Warszawie jak i wszędzie znaczna.

— A propos „płaczu"... należy nam wspomnieć o takim lecz przeplecionym „śmiechem", które razem wzięte, ukazały się onegdaj na scenie teatru Rozmaitości, po długim wypoczynku. Wiadomo, że komedja o takim tytule, wznowioną w tym dniu została. Nie pisalibyśmy jednak o samej komedji, jako o sztucę znanej i nie zbyt wysoko przez publiczność cenionej, gdyby nie wyborna, prawdziwie mistrzowska w niej gra p. Królikowskiego i pani Palińskiej, która do łez rozczulała widzów. Prawda że i śmiechu też nie brakło, dzięki scenie w której nad zemdlonym p. Damsem, pryncypał wypija sam wodę, przeznaczoną na otrzeźwienie swojego ekspedytora.

— Na dochód ubogich pod opieką tutejszej instytucji zostających, jutro w niedzielę, o godzinie 5-ej po południu, w sali teatrzyku dobroczynności, pan Aleksander Skrobański, magister nauk historyczno-filologicznych mieć będzie odczyt: „Henryk Pestalozzy, jego życie i prace na polu wychowania"; zaś pojutrze, w poniedziałek, o godzinie 6-ej wieczorem, w tymże teatrzyku, p. Erazm Lissner, magister nauk przyrodzonych, będzie miał odczyt ostatni z chemji „o paleniu się ciał" poparty doświadczeniami. Cena biletu wejścia od osoby kop. 30, uczniowie zakładów naukowych publicznych płacą połowę. Biletów nabyć można w kancelarji towarzystwa od godziny 11-ej do 6-ej wieczorem.

— Przedstawienie, które onegdaj dał p. Strauss na dochód ubogich, nie zgromadziło wielu widzów, jednakże przyniosło przeszło trzydzieści rubli srebrem.

— Dziś w sali licytacyjnej w Magistracie, odbędzie się licytacja na najem tych miejsc w Warszawie i Pradze, na których wolno będzie w r. b. wznosić namioty płócienne do sprzedaży wody sodowej. Miejsc takich jest siedmnaście.

— Komitetowi tutejszemu przesyłającemu wyroby miejscowe na wystawę petersburgską, dotąd już 263 fabrykantów i przemysłowców tutejszych, złożyło deklaracje z wymienieniem wysłać się tam mających przedmiotów.

— Przyjechał do Warszawy dyrektor teatru poznańskiego, p. Sztengel. Czyliżby miał zamiar zasposobić się u nas w personel do swojego towarzystwa?

— W dniu 6-m b. m. odbył się w Petrokowie koncert wokalno-instrumentalny, na korzyść miejscowego szpitala. W koncercie tym, urozmaiconym i wzbogaconym talentami amatorskiemi—przyjął także udział pierwszy nasz tenor, Filleborn, który odśpiewaniem kilku fragmentów, literalnie zachwycił słuchaczy. Dochód z tego koncertu ma być znaczny.

— Poprzednio, bo w dniu 3 kwietnia, odbył się także koncert w Nowej-Aleksandrji, na dochód niezamożnych studentów miejscowego instytutu. Koncert ten urządzony starannie i budzący żywą sympatję ogółu okolicznych nawet mieszkańców przyniósł 450 rsr. dochodu.

— Sławna Viardo-Garcia, bawiąca obecnie w Berlinie, zamierza tam wystawić prywatnie, napisaną przez siebie operę.

— W dniu onegdajszym w cyrkule Jerozolimskim, Krystjan Wilde cieśla, lat 63 wieku liczący, pracując przy rozebraniu dachu na domu parterowym Nr. 1216, w skutku nieostrożności, spadł na ziemię i złamał sobie nogę lewą w biodrze.

— W cyrkule Bielańskim, w domu pod Nr. 2256, Izrael Kolczyk służący, lat 16 wieku liczący, zamiatając stajnię, zbliżył się do konia, który uderzył go kopytem w twarz i złamał kość nosową. Kolczyka odesłano na kurację do szpitala starozakonnych.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj*	rs.	1	kop.	20	*dziś*	rs.	1	kop.	20.
Za frank	„	„	—	„	34	„	„	—	„	34.
Za złoty reń.	„	„	—	„	69	„	„	—	„	69.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Przegląd). Czytamy w *Rus. Inw.*: Szwadron instrukcyjny jady, w jego terazniejszym kształcie, uorganizowany został w roku 1866 i rozlokowany jest w koszarach seliszczeńskich, w gubernji Nowogrodzkiej, nad rzeką Wołchową. Nie wdając się w objaśnienia co do ustawy szwadronu instrucyjnego jazdy, która to ustawa znaną jest tym osobom, które interesują się wiadomościami o tej instytucji, podajemy krótki opis przeglądu odbytego przez Jego Cesarską Wysokość jenerał-inspektora jazdy. Przeglądy takie odbywają się corocznie przed początkiem wiosny. W tym roku przegląd wyznaczony został na 3, 4 i 5 marca, przyczem dozwolono znajdować się na nim jenerałom jazdy gwardji i dowódcom pułków jazdy, nie wyłączając i linjowych, znajdujących się wówczas w Petersburgu. Przegląd odbywał się, w ciągu pierwszych dwóch dni i trzeciego dnia z rana, prawie bez przerwy. Odbyto inspekcję wszystkich gałęzi wykształcenia wojskowego i wyegzaminowano z takowych, a mianowicie z konnej jazdy, z trasowania młodych koni przez oficerów, z woltyżowania, fechtunku, rąbania i kłócia rozmaitych przedmiotów z konia, oraz gimnastyki, szyku pieszego, znajomości ustawy, przysposabiania podków, kucia koni, tak przez oficerów, jak i przez niższe stopnie (przez kowali), i następnie, poświęcono przez dwa wieczory po trzy godziny grze w ewolucje wojskowe, raz w audytorjum, drugi zaś raz u Jego Cesarskiej Wysokości; oprócz tego odbyto inspekcję wszystkich ludzi szwadronu i kazano wyprowadzać konie. Po ukończeniu przeglądu, Jego Cesarska Wysokość dziękował dowodzącym w szwadronie i wszystkim niższym stopniom, i następnie, zwróciwszy się do oficerów, wynurzył w kilku wyrazach swe zadowolenie z tego, że znalazł szwadron w lepszym nawet stanie, niż się spodziewał; przypomniał im o obowiązkach i znaczeniu jazdy przy terazniejszym stanie sztuki wojennej, wykazał im pożytek, jaki mogą oni przynieść po powrocie do swoich komend, i wyraził jednocześnie przekonanie, że dalsza ich służba odpowiadać będzie w zupełności jego oczekiwaniom.

* (Zaprzeczenie). *Goniec Urzędowy* zamieścił w dziale wiadomości urzędowych co następuje: „W *Birż. Wied.* (w numerze porannym z 21 marca) ogłoszono, że wydane zostało dnia 20-go marca rozporządzenie, ażeby wystawa wyrobów fabrycznych otwartą została nie 15 (27) maja, który to termin został wyznaczony poprzednio, lecz 20 kwietnia (2 maja). Dla zapobieżenia nieporozumieniom, Najwyżej ustanowiona komisja do urządzenia wystawy pomienionej, poczytuje sobie za obowiązek oświadczyć, że nie zostało wydane żadne rozporządzenie co do zmiany terminu wyznaczonego dla otwarcia tej wystawy, lecz że wystósowane zostało z jej strony jedynie znaglenie do wystawców, ażeby pospieszyli się oni z ukończeniem robót wystawowych i z przysyłką swoich wyrobów nie później i nawet ile możności wcześniej niż 15 (27) kwietnia, który to termin oznaczony został w Najwyżej zatwierdzonych w tym względzie przepisach.

* (Towarzystwo szerzenia wiadomości technicznych). Korespondent *Birż. Wied.* donosi, że odbyło się w Moskwie, 8 (20) marca, posiedzenie towarzystwa szerzenia wiadomości technicznych, na którem postanowiono otworzyć wkrótce siedm klas niedzielnych. Z następstwem czasu otwarte zostaną przy tych klasach warsztaty rzemieślnicze.

* (Kwestja dróg żelaznych). *Odes. Wiest.* donosi, że po rozmaitych losach zmiennych kwestji budowy drogi żelaznej nikołajewsko-znamieńskiej, badań na tej linji podjął się obecnie konstruktor drogi żelaznej odesko-charkowskiej, baron Ungern-Sternberg. Odkomenderował on już inżynierów mających przystąpić do tych badań, które rozpoczną się, jak zapewniają, od Nikołajewa.

* (Przypuszczenie kobiet na wydział lekarski). *St. Pet. Wied.* piszą: Podaliśmy już pogłoskę, że rada lekarska ministerstwa spraw wewnętrznych postanowiła w zasadzie przypuszczenie kobiet do słuchania lekcij na wydziałach lekarskich i nadania im prawa praktyki, bez udzielenia dyplomów. Gazeta *Niediela* podaje szczegółowe w tej mierze wiadomości. Przy akademji medyczno-chirurgicznej zaprojektowano osobny wydział dla kształcenia kobiet. Osoby które ukończą kurs nauk w tym wydziale, będą miały tytuł „uczonych akuszerek" ale kurs nauk i prawa uczonych akuszerek mało się różnić będą od lekarskich. Z programu projektowanego wydziału wyłączone będą niektore mniej potrzebne przedmioty kursu akademicznego; a kurs wydziału skrócony będzie o rok jeden od kursu akademicznego, to jest zamiast pięciu lat takowy trwać będzie cztery lata. Dla wejścia do wydziału wymagany będzie tylko patent gimnazjum żeńskiego; opłata za słuchanie lekcij wynosi 50 rubli, ale prócz tego na pokrycie wydatków ministerstwo wojny dopłacać będzie co rok dwanaście tysięcy. Prelekcje będą miały miejsce w lokalu akademji, w godzinach wolnych od zatrudnień uczni. Słychać że projekt ten jest już stanowczo wyrobiony i wkrótce ma być podany na rozpatrzenie w drodze prawodawczej.

* (O. Paweł). *Sowr. Let.* donosi, że znany o. Paweł (pruski) który przeszedł z odszczepieństwa na jednowierstwo, w ostatnich czasach znajdował się w północno-zachodnim kraju, obchodząc w charakterze misjonarza różne miasta i wsie zamieszkałe przez odszczepieńców. Podróż tę przedsięwziął on za błogosławieństwem najświątobliwszego synodu, na wezwanie odszczepieńców w tym kraju, byłych uczniów swoich, którzy podali o to prośbę do synodu. Obecnie o. Paweł wraca do Moskwy.

* (Składka). *Golos* donosi, że do gubernatora smoleńskiego zaniesiona została prośba podpisana przeszło przez 100 mieszkańców gubernji smoleńskiej, o wyjednanie pozwolenia na zebranie w całej Rosji składki na wzniesienie pomnika w m. Smoleńsku Michałowi Glince. Pomieniona gazeta dodaje, iż nie wątpi iż prośba ta zostanie uwieńczona skutkiem. Wzniesienie pomnika genjalnemu kompozytorowi zupełnie jest na czasie, nie ulega bowiem wątpliwości, że cała Rosja zechce należeć do projektowanej składki.

* (Bankructwo). W Petersburgu, podług gazety *Golos*, otrzymano wiadomość o znacznem bankructwie domu handlowego w Moskwie, trudniącego się dostawą wagonów na koleje żelazne. Pasywa tego domu mają wynosić od półtrzecia do trzech miljonów.

* (Odbyt koni ruskich za granicą). *Gon. Urzęd.* pisze: Administracja stadnin rządowych, pragnąc mieć wiadomość o ilości ruskich koni wyprowadzanych za granicę, udała się do ministerstwa skarbu o dostarczenie tej wiadomości. Obecnie minister skarbu zawiadomił kierującego wydziałem stadnin rządowych, że w roku zeszłym 1869 ilość wyprowadzonych za granicę koni wynosi 19,875 głów, więcej jak w roku 1868 o 8,450. Z powyższej ilości koni przez granice lądowe Cesarstwa wyprowadzono: do Prus 2,065, Austrji 5,728, Mołdawji i Wołoszczyzny 11,234, Turcji 216, Persji 81, Chin 160, razem 19,484 koni. Przez komory portowe nadbaltyckie wyprowadzono 12, a morza Czarnego 379, razem 391 koni. W ogóle wyprowadzono przez komory pograniczne: portowe 391, lądowe 19,484, razem 19,875. Licząc wartość jednego konia na 100 rubli, wypadnie 1,987,500 r.

* (Wypadek na kolei). *Journal de St. Pe-*

tersburg podaje następujące szczegóły o wypadku na kolei żelaznej warszawskiej: „We czwartek (19 marca) około godziny 10 z rana, pociąg towarowy najechał między Bieżdanami a Wilnem, na 654 wiorście, na mały wagon naładowany szynami, który popychali robotnicy. Pociąg zeszedł z szyn; lokomotywa, tender i jeden wagon zostały obalone; a pięć wagonów zeskoczyło z relsów. Jeden konduktor został zabity, a drugi zraniony. Ponieważ droga została zatamowana, przeto pociąg wiozący pocztę do Petersburga w piątek, o godzinie 10, nie mógł być wyprawiony z Wilna, a musiano połączyć go z pociągiem Nr 6; który odszedł ztamtąd dopiero po uprzątnieniu drogi, t. j. o $4\frac{1}{2}$ godzin później, poczem tenże przybył do Petersburga, zamiast o godzinie 2 minut 55, dopiero o 7 po południu".

* (Z Taszkientu). *Rus. Inw.* pisze: „Stosunki nasze z Kokanem w roku 1869 stanowczo ustaliły się. Chudojar-chan pojął, że istnienie jego całkiem zależy od ruskiej potęgi, a przeto o wszystkich swych czynnościach, wewnętrznych i zewnętrznych donosi jenerał-gubernatorowi turkiestańskiemu i żąda zezwolenia jego. Stosunki nasze z byłemi prowincjami chińskiemi utrzymują się, jakkolwiek nie w takiej mierze jak byłoby do życzenia. Rządca kaszgarski w listach do wojennego gubernatora obwodu semireczyńskiego ciągle oświadcza, że szczerem jego życzeniem jest utrzymać przyjaźń z Rosją, a kto zamyśli zerwać pokój, tego niech skaże Bóg. Obok wymiany grzeczności z Kaszgarem prowadzi się handel. W ciągu lata udała się tam karawana kupca Kuzniecowa z transportem herbaty zielonej za 7,000 rubli; ale o skutkach pobytu tej karawany w Kaszgarze dotąd niewiadomo. Podług wieści, Jakób-bek stara się o przyjaźń z anglikami. Powiadają nawet, że w Kaszgarze znajdują się teraz jacyś dwaj frankowie. Powstanie dunhanów i szerzenie się ich władzy nie ustaje. Dunhanie z Uruncy i Mapasy przedsięwzieli wyprawę przeciwko miast chińskich Kormuła (Chami) i Sazana i zdobyli je. Wychodźtwo bojdżygitów z prowincji dunhańskich w nasze granice trwa dotąd. W styczniu 1869 r. przybyło 300 namiotów, w sierpniu 50 namiotów, a w końcu roku miało przybyć 80 namiotów. Kirgizi kizajewscy z namowy dunhanów w roku 1869 ciągle napadali na naszych kirgizów w obwodzie semireczeńskim, a nawet zagrabiali bydło i ruchomości u naszych włościan; ale oddziały nasze pograniczne zdołały prawie zawsze odbierać od nich zdobycz i powracać mieszkańcom. Miasto Kuldża zaludnia się i chan jego stara się zawiązać z nami stosunki, a miasto Czuguczak dotąd stoi puste".

* (Kongres statystyczny międzynarodowy). *Nordische Presse* (nowa gazeta petersburgska, wydawana w języku niemieckim) podaje wiadomość, że z mocy uchwały jednomyślnej komisji kongresu statystycznego międzynarodowego, następne zgromadzenie tego kongresu odbędzie się w Petersburgu.

* (Koncert p. Tausiga). *Golos* donosi, że 18 (30) marca, p. Tausig dawał w Petersburgu swój trzeci i ostatni koncert. Obecnie ten znakomity wirtuoz musi znajdować się już w Moskwie, gdzie miał dać kilka koncertów. Następnie miał on udać się do Charkowa i Odesy, ztamtąd zaś napowrót zagranicę. Nie ulega wątpliwości, że artysta ten będzie zadowolony ze swego pobytu w Rosji: zyska on wszędzie zasłużony hołd podziwu, i jednocześnie zbierze także zasoby materjalne.

* (Pani Adelina Patti.) Z Leodjum (Liège) piszą do gazety *Golos*: „Przyjazd znakomitej artystki Adeliny Patti do Leodjum wywołał ruch w całem mieście. Jak skoro zaś dowiedziano się, że pani Patti wykona u nas rolę Walentyny w „Hugonotach", zjechało się do nas mnóstwo miłośników muzyki nie tylko z Brukseli i głównych miast Belgji, lecz nawet z Paryża i Londynu, ażeby być świadkami tej uroczystości artystycznej. Interes pobudzony był w wysokim stopniu: artystka, która wykonywała dotąd partje nawpół charakterystyczne, miała wystąpić w roli silnej, dramatycznej, która, o ile można było wnosić z charakteru jej talentu, była dla niej niedostępną. Na domiar, pani Patti miała śpiewać po raz pierwszy po francuzku. Nigdy jeszcze, zdaniem sędziów doświadczonych i bezstronnych, żadna śpiewaczka nie oddała tej roli z taką doskonałością, pod względem zarówno muzykalnym jak i dramatycznym, z taką gracją i z taką dokładnością w odcieniach, jak pani Patti tego wieczora. Patrzaliśmy na prawdziwą Walentynę, taką, o jakiej marzył dramaturg i kompozytor; pani Patti uosobiła ten obraz czarowny, który pozostanie na zawsze w duszy tych, którzy go widzieli... Zapał publiczności wyszedł na jaw za pomocą grzmiących oklasków, bukietów, wieńców i wywoływań bez końca. Cała scena była usypana kwiatami.

* (Nowa śpiewaczka). Pismo londyńskie *Pall-Mall Gazette* pisze co następuje: „Młoda uczennica p. Wartela, panna Paulina Lewicka, rosjanka, o której wiele mówiono w ostatnich czasach w Paryżu, zaangażowaną została, jak nam donoszą, przez p. Wood'a do jego trupy opery włoskiej, i jeżeli mamy wierzyć pogłoskom, powinna wywrzeć wielkie wrażenie. P. Wartel ma wielkie szczęście ze swemi uczennicami, z których nie jedna, jak np. pani Trebelli-Bettini i pani Krystyna Nilson, zyskały sławę europejską. Jest nadzieja, że panna Lewicka okaże się godną spółzawodniczką pomienionych śpiewaczek".

Austrja i ziemie słowiańskie.

*(Przesilenie ministerjalne.—Rozruchy). *Wiedeń, 5 kwietnia. Wiener Z.* nie zawiadomiła jeszcze wprawdzie publiczności o końcu epoki Hasnera-Herbsta, lecz sam prezes ministrów położył dziś koniec wszelkiej w tym względzie wątpliwości, albowiem odpowiedział w izbie deputowanych, na interpelację deputowanego Perger'a, że wszyscy ministrowie upraszali o uwolnienie ich od obowiązków. Na skutek tego oświadczenia, posiedzenie zostało zamknięte, lecz pojutrze izba chce zgromadzić się znowu dla przystąpienia do wyboru członków delegacji. Część deputowanych, mianowicie klub lewicy, nie chce na żaden sposób ustąpić z widowni bez wyrażenia w jakikolwiek bądź sposób swego zdania co do zaszłych wypadków, i lewica agituje znowu silnie za uchwaleniem adresu do cesarza, lecz większość nie ma widocznie najmniejszej ochoty do demonstracji podobnej, któraby mogła przyczynić się jedynie do zrobienia na przyszłość jej sprawców całkiem niemożebnymi w charakterze polityków. W ogóle izba deputowanych zaczyna opamiętywać się stopniowo po pierwszem przerażeniu co do mniemanych zachcianek przyszłego prezesa ministrów. Przekonano się, że hr. Al. Potocki usiłuje utrzymać stosunki ze wszystkiemi odcieniami izby deputowanych, konferuje bowiem czynnie z ich przewódcami. Wiadomo z pewnością, że hr. Potocki zachęcał usilnie kilku członków ministerstwa dotychczasowego, mianowicie, pp. Brestla, Banhansa, Plenera i Stremayera, ażeby weszli do nowego ministerstwa. Ze źródła wiarogodnego zapewniają, że wszelkie pogłoski o zamiarze utworzenia ministerstwa biurokratycznego lub nawet federalistycznego, są bezzasadne, tak iż przekonano się nareszcie, że nie chodzi bynajmniej ani o zamach stanu, ani też o uciskanie żywiołu niemieckiego. Bardzo dobre wrażenie wywołała powszechnie ta okoliczność, że hr. Potocki wszedł natychmiast w stosunki z p. Rechbauerem. Konferowali oni z sobą dziś w południe przeszło godzinę, i powiadają, że deputowany styryjski wyszedł z tej konferencji wielce zadowolony. Wiadomo zaś, że najzapaleńsi nawet centraliści nie mają nic do zarzucenia niemieckiemu sposobowi myślenia p. Rechbauera; żywioł przeto niemiecki nie będzie miał czego obawiać się dla siebie tak długo, dopóki reprezentant stolicy Styrji pozostawać będzie w porozumieniu z ministerstwem co do przyszłej polityki wewnętrznej. Co do osobistości, które wejdą do składu nowego ministerstwa, nie ma jeszcze żadnych wskazówek wiarogodnych, z wyjątkiem wyż wzmiankowanego usiłowania hr. Potockiego we względzie uzyskania dla przyszłego gabinetu kilku członków ministerstwa dotychczasowego. Listy ministerjalne podawane przez gazety, oparte są na kombinacjach dowolnych. W sferach atoli półurzędowych zapewniają, że w razie stanowczej odmowy ze strony p. Brestla co do wejścia do nowego ministerstwa, wydział skarbu powierzony zostanie deputowanemu niemiecko-czeskiemu Hopfen'owi. W przedmiocie programu przyszłego ministerstwa, należy pozpreztać na teraz na samych tylko domysłach, które atoli znajdują w memorjale mniejszości niejaki punkt oparcia, wyłączający wszelkie zbyt dalko zachodzące kombinacje co do projektów domniemanego nowego prezesa gabinetu. Zasługuje na uwagę ta okoliczność, że opozycja zarówno czeska, jak i polsko-galicyjska, nie okazuje zbyt wielkiego zadowolenia z wynikłych obecnie zmian. Czesi powodują się może roztropnością, jeżeli nie tryumfują przedwcześnie, lecz z tonu pism czeskich okazuje się, że spoglądają one w przyszłość z niezbyt wielką nadzieją.—We Lwowie miały miejsce rozruchy we czwartek i w sobotę. W pierwszym z pomienionych dni miała odbyć się iluminacja na cześć wracających z Wiednia członków rady państwa; niektórzy atoli właściciele domów, nie upatrując w tem wydarzeniu żadnego powodu do uroczystości, nie iluminowali swych domów, za co motłoch wytłukł im szyby. W sobotę zaś chodziło o owację dla p. Smolki, która byłaby dała znowu powód do scen godnych pożałowania, gdyby wystąpienie silnych oddziałów wojska, nie było przeszkodziło masom sfanatyzowanym niższych warstw ludności przywieść do skutku ich zamiar splądrowania części miasta zamieszkałej przez żydów. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja reorganizacji armji.— Poselstwo w Monachjum). *Pester Lloyd* ogłasza telegram z Wiednia, donoszący, że arcyksiążę Albert opracował, podczas swej podróży we Francji, memorjał szczegółowy, zależący na propozycji zniesienia w armji austrjackiej wszelkiej organizacji na wzór systemu pruskiego i zreorganizowania armji podług systemu francuzkiego. — Pisma wiedeńskie donoszą, że hr. Taaffe ma być mianowany posłem austrjackim w Monachjum. Dotychczasowy poseł austrjacki w tem mieście, hr. Ingelheim, zamierza wycofać się z życia publicznego. Skończył on obecnie 40 lat służby i przy tej sposobności ozdobiony został przez cesarza orderem Leopolda wielkiego krzyża. (*Jour. de St. Pét.*)

* (Konfiskata dziennika). *Dziennik lwowski* z 28-go marca został skonfiskowany z powodu ogłoszenia sprawozdania z rozpraw ostatniego meetingu, który odbył się we Lwowie i na którym uchwalono rezolucję przeciw prawu o podatku od rzemiosł. (*Jour. de St. Pét.*)

* (Sprawy węgierskie.) Z Pesztu donoszą pod datą 5-go kwietnia: Cesarzowa wyjedzie ztąd jutro, o godzinie 10-ej zrana, do Wiednia. — Nadzieja lewicy, że przesilenie ministerjalne w Wiedniu dotknie także Węgry i poprze znakomicie dążność do unji osobistej, osłabła znacznie, odkąd zakomunikowano prywatnie izbie deputowanych postanowienie cesarza trzymania się zasad konstytucyjnych wśród wszelkich okoliczności. Staro konserwatyści okazują także upadek na duchu. — W klubie lewicy krańcowej interpelowano Iranyi'ego w przedmiocie nowego prawa o narodowościach, które opracował on wspólnie z innymi deputowanymi. Przyrzekł on złożyć wkrótce to prawo.—Pierwszych dni maja nowy gubernator miasta Fiume rozpocznie swą działalność urzędową na podstawie zaprowadzonego systemu prowizorycznego. (*Nordd. A. Z.*)

* (Pogranicze wojskowe). *Tagespresse* podaje ze źródła autentycznego wiadomość, że w kwestji pogranicza wojskowego wynikła nowa trudność. Po uregulowaniu kwestji udziału Węgier w wydatkach wspólnych, rząd przedlitawski wystąpił z żądaniem, ażeby terytorja Sichelburgi Marienthal, które mają razem przestrzeni od 12 do 15 mil kwadratowych i które niegdyś, przed zaprowadzeniem pogranicza wojskowego, należały do kraju koronnego Krainy, zostały przyłączone napowrót do tej ostatniej. Dopóki kwestja ta nie zostanie załatwioną, utrzymany będzie *status quo.* (*Nordd. A. Z.*)

* (Zaprzeczenie.) W związku poniekąd z sytuacją obecną pozostaje następujące zaprzeczenie, wystosowane w *Wiener Abendpost* z 4-go kwietnia przeciw rozmaitym pogłoskom dotyczącym kanclerza państwa: „*Neue Fremdenblatt*, który znalazł obecnie sprzymierzeńca w *Mähr. Corr.*, obrał sobie od dawnego czasu zadanie formalne, szerzenia wszelkich pogłosek i zmyśleń co do działalności kanclerza państwa. Kierunek stanowczy tych wszystkich pogłosek charakteryzuje dostatecznie ich dążność; codzienne atoli powtarzanie takowych czyni dla nas całkiem niemożebnem występowanie za każdym razem z zaprzeczeniami, zwłaszcza, że spór musiałby być prowadzony widocznie aż do znużenia publiczności. Podobne dowodzenia *N. Fremdenblatt'a* doszły atoli do najwyższego punktu w podanem przezeń zmyśleniu, jakoby ruch pomiędzy robotnikami w Czechach północnych pozostawał w styczności pośredniej z osobą kanclerza państwa. Pomimo drugiego ustępu przezornego, który pismo to dodaje do tego zmyślenia, musimy atoli zwrócić uwagę na ten fakt, dowodzi on bowiem jasno, jak mało przebierają w swych zmyśleniach te sfery, które nie wahają się bynajmniej szerzyć pomiędzy publicznością insynuację tak nienawistną i dziwaczną. Przy tej sposobności poczytujemy sobie za obowiązek oświadczyć jednemu z urzędników ministerstwa spraw zagranicznych, że wiadomość, podług której przypisywane jest temu urzędnikowi autorstwo deklaracji złożonej przez deputowanych polsko-galicyjskich przypuszczaniu przez nich rady państwa, oparta jest w zupełności na zmyśleniu. Dla zakończenia serji tych niezręcznych manewrów prasy, niech nam wolno będzie jeszcze wskazać na

wiadomość podaną przez korespondenta wiedeńskiego pomienionego pisma morawskiego, jakoby bezpośrednio przed wyjściem z rady państwa deputowanych polsko-galicyjskich, kanclerz państwa miał mieć konferencję z p. Smolką. Dla scharakteryzowania tendencji tego zmyślenia, wystarczy to zapewnienie stanowcze, że od roku 1867 hr. Beust nie widział się nigdy osobiście z p. Smolką, i że naturalnie nie mógł wdawać się z nim w wymianę zdań".

* (Ekscesa we Lwowie.) *Gazeta Lwowska* donosi, że przy ekscesach ulicznych dnia 1-go b. m. powybijano szyby, a to w mieście w 6 kamienicach, w dzielnicy I w 4 kamienicach, w dzielnicy II w 17 kamienicach. Szkoda jest bardzo znaczna. W jednej kamienicy wynosi szkoda więcej niż 300 złr.; w innej znów została pewna pani kamieniem lekko raniona.

* (O zalewie wody w kopalniach Wieliczki) podała *Wiener Abendpost* następujący artykuł: „Gdy za pomocą maszyny postawionej w szybie Elżbiety z całej przestrzeni „Domu Austrjackiego" już w jesieni wypompowano zupełnie wodę, zrobiono w odległości ośmiu sążni zamulonego chodnika Kloski równoległy chodnik, by w ten sposób dotrzeć ztamtąd pobocznym otworem do chodnika Kloski, wypompować wodę ztamtąd i jeżeliby to możebnem było zamurować tylną część chodnika, zkąd woda wytryskała. Za pomocą bocznego otworu z wyższego szybu Albrechta, zrobiono do końca stycznia równoległy chodnik na 80 sążni. Chodnik ten jest dość szeroki, zawiera rynnę i kanał, a nadto i drogę żelazną dla łatwego przywożenia i wywożenia kamieni, drzewa i innego materjału. Tymczasem wodę przypływającą z zamulonego chodnika Kloski w ilości 30—35 stóp sześciennych na minutę, przeprowadzono przez próżną zupełnie przestrzeń „Domu Austrjackiego" do maszyny w szybie Elzbiety, zkąd ją następnie wypompowano. Woda ta była słodka, więc sól się w niej nie rozpuszczała. Gdy chodnik równoległy wydrążono tak głęboko, iż tylko 40 sążni oddzielało go od źródła wody, powstało pytanie, czy należy dotrzeć aż do końca tego dość silnego słupa solnego, czy też zaraz zwrócić się do chodnika Kloski. Przychylono się do tego ostatniego planu gdyż inaczej możnaby było łatwo wywołać ponowny zalew wody, podczas gdy ten ostatni ułatwiał tylko odpływ wody z chodnika Kloski do chodnika równoległego. Przewidziano już z góry, iż w pierwszej chwili zbliżenia się do chodnika Kloski, nagromadzona tam i ściśnięta woda chwilowo silniej wytryśnie. Dnia 23 marca po południu świder dotarł do wschodniej strony chodnika Kloski, zkąd zaraz wytrysnęła gwałtownie woda zmięszana z piaskiem. Siła prądu wody zmniejszyła się niebawem, a przypływ wody z dawnych źródeł zmniejszył się toż samo. Gdy się średnica wydrążonego otworu w solnym słupie rozszerzyła, wcisnęła się woda w nocy z dawną gwałtownością i przyniosła z sobą tyle piasku, iż 27 marca chodnik równoległy na 30 sążni zamulony został piaskiem. Na ten piasek spływała woda w ilości 40 stóp sześciennych na minutę. Odpływ wody ze starego chodnika Kloski ustał zupełnie, co dowodzi, iż woda tam nie przybywała. Zamulenie wstrzymało dalszy odpływ wody, którą sprowadzono do punktu zbiorowego koło szybu Franciszka Józefa. Dnia 28 marca udało się wodę nagromadzoną w chodniku równoległym sprowadzić do szybu Elzbiety, zkąd ją wypompowano. Usunięcie piasku z chodnika prędko postępuje. Pokazało się przytem, iż z dawnego chodnika piasek już nie przybywa, co posłuży bardzo w swoim czasie do zamurowania dawnego chodnika. Do zupełnego usunięcia piasku potrzeba 10 dni czasu. Nie nastąpił przytem żaden wypadek, a powietrze ściśnięte przez napływ piasku zostało zaraz wypompowane."

Prusy i Niemcy.

* (Okólnik). *Sztutgard, 6 kwietnia.* Ze źródła wiarogodnego zapewniają, że nowomianowany wirtembergski minister spraw wewnętrznych, radca stanu Scheuerlen, niezwłocznie po objęciu swych obowiązków, wystósował do podwładnych sobie urzędników okólnik, datowany 27-go marca. Powiedziano w nim: Rząd przyszedł do przekonania, że w ogólnym budżecie wydatków państwa dadzą się zaprowadzić dalsze oszczędności. Powzięte zostało przeto postanowienie poddania ponownie pod roztrząśnięcie staranne głównego budżetu wydziału skarbu na okres finansowy 1870 – 73. Okólnik przytacza dalej zmiany, które mają być zaprowadzone w budżecie wydziału wojny i które pozostają w głównych punktach w zgodności z oświadczeniami złożonemi niedawno przez całe ministerstwo, wykazuje dalej niezbędność odroczenia izb i wynurza nadzieję, że do czasu zgromadzenia się ich na nowo, ustanie pomiędzy ludem niepokój, który spowodowany został głównie tem, że głoszonem jest, jakoby miała zajść zmiana w stosunkach politycznych Wirtembergu. Rząd oświadcza, że nie ma żadnego powodu do takiego przypuszczenia. Z drugiej atoli strony, rząd uważa za swój obowiązek oświadczyć i przy tej sposobności, że trzymać się będzie niezłomnie traktatów przymierza zawartych z Prusami i że wywiąże się uczciwie i w duchu patrjotycznym z zobowiązań, których się podjął z mocy tych traktatów, i że przeto dążyć będzie szczerze do utrzymania stosunków przyjacielskich ze związkiem północno-niemieckim. W izbach złożone zostaną projekta w przedmiocie zastąpienia rady stanu przez ministerstwo stanu, oraz w przedmiocie organizacji administracji. Minister wzywa podwładnych sobie urzędników, ażeby wyjaśnili ten sposób zapatrywania się rządu i ażeby zapobiegli energicznie dalszemu szerzeniu fałszywych zdań i wiadomości. Okólnik kończy się wezwaniem urzędników, ażeby spółdziałali i udzielali mu zgodne poparcie. (*Wolffs T. B.*)

* (Kwestja szlezwicka). *Nord* z d. 6 kwietnia pisze: Prasa francuzka całą swoją uwagę zwróciła na rozprawy nad konstytucją, iż nawet zupełnie nie dostrzegła ważnych oświadczeń *Nordd. A. Z.* Oświadczenia te równają się unieważnieniu po prostu przez Prusy art. 5 traktatu prażskiego. Nie będziemy obecnie wchodzili w to, do jakiego stopnia mogą być uzasadnione napaści półurzędowego dziennika berlińskiego na postawę Danji. Ale chociażby to obwinienie było słuszne, nie można wcale pojąć w czemby upoważniały one Prusy do wyłamywania się zobowiązań poczynionych w traktacie prażskim. Traktat ten nie mówi nic o tem, że odstąpienie części Szlezwigu nastąpi tylko wtenczas, jeżeli Prusy osądzą, że Danja przez swój rozsądek jest godną tego wynagrodzenia; stawia on tylko jedyny warunek zgodzenia się na to ludności interesowanej. Nie chcemy utrzymywać. czy Danja w ostatnich latach nie agitowała dla swoich rozciąglejszych interesów. Ale z drugiej strony pewną jest rzeczą, że Prusy postępują niesłusznie, kiedy odmawiając zadosyćuczynienia słusznym żądaniom części swojej ludności i ciągłym wymaganiom północnego swojego sąsiada, tworzą sobie nieprzyjaciela z jednej strony swoich granic, które według samego artykułu *Nordd. A. Z.* uważają za zagrożone; im więcej troszczą się one o zapewnienie sobie bezpieczeństwa z tej strony, tem więcej, jak się zdaje, powinny unikać tworzenia sobie tam nieprzyjaciół. Ważne te oświadczenia wypowiedziane równocześnie z obecnem przesileniem ministerjalnem w Austrji i z zaprowadzaniem obszernych reform we Francji, powinny zwrócić na siebie uwagę.

Francja.

* (Kwestja głosowania powszechnego). Coraz bardziej wyjaśnia się stanowisko członków gabinetu względem kwestji głosowania powszechnego. Zasługuje na uwagę ta okoliczność, że minister spraw zagranicznych, hr. Daru, oświadcza się z jak największą stanowczością na korzyść głosowania powszechnego, i przez swą postawę energiczną w tym względzie, przeciągnął na swą stronę tych ministrów, którzy okazywali się jeszcze chwiejnymi, między innymi zaś i p. Ollivier'a. Wiadomość ta, jako podawana jednomyślnie z wszystkich stron, powinna być uważana jako prawdziwa, chociaż trudno uwierzyć dziwnemu powodowi, który miał skłonić hr. Daru do takiej postawy. Powiadają mianowicie, że minister ten, przez zgodzenie się na myśl głosowania powszechnego, właściwą drugiemu cesarstwu, zamierza oczyścić się zupełnie z robionego mu dotąd zarzutu, że podziela przekonania orleanistowskie. Pomimo atoli, że głosowanie powszechne jest rzeczą zadecydowaną, spór w tym względzie trwa jeszcze w dalszym ciągu w prasie. Te gazety, które oświadczają się przeciw głosowaniu powszechnemu, cytują z ostentacją wyrazy powiedziane przez księcia Napoleona na posiedzeniu senatu z 1-go września r. z., gdy kwestja ta podniesioną była również w senacie z okoliczności złożonego wówczas w tem zgromadzeniu projektu uchwały senatu. Książę powiedział wówczas: „Nie pochwalam głosowania powszechnego; ma ono tylko pozornie coś demokratycznego w sobie. Oznacza ono władzę prawodawczą, wykonywaną wprost przez lud, lecz władza taka, z wyjątkiem niewielu wydarzeń, jest ułudna." Organa prawicy, z dziennikiem *Public* na czele, tryumfują przeciwnie z tego, że ich zdanie przemogło, i chwalą wielce p. Ollivier'a za to, że zgodził się na głosowanie powszechne. *Public* mówi nawet ministrowi sprawiedliwości komplement, bardzo zresztą wątpliwy, że dopiero posiedzenie z 4-go kwietnia, na którem dał on swe przyzwolenie w tym względzie, uczyniło go mężem stanu, i że posiedzenie to pozostanie na zawsze najlepszem wspomnieniem w zawodzie parlamentarnym p. Ollivier'a. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja soboru). *France* z d. 6 kwietnia pisze: *Mémorial dipl.* donosi, że odpowiedź ministra spraw zagranicznych na depeszę kardynała Antonellego jest już gotową. Hrabia Daru oczekuje tylko chwili stosownej dla złożenia zredagowanej przez siebie noty pod rozpatrzenie ministrów, kiedy ci nie będą zajęci kwestjami wewnętrznemi. Tymczasem, dodaje *Mémorial*, możemy tylko potwierdzić wypowiedziane przez nas wiadomości z d. 2 kwietnia, że gabinet tuileryjski chce przesłać ojcom soboru pokorne przedstawienia dla zwrócenia ich uwagi na następstwa, jakie pociągnąć może za sobą przyjęcie zasad przeciwnych dążnościom liberalnym naszej epoki.

Włochy i Rzym.

* (Sobór). Z Rzymu donoszą pod datą 28-go marca: Na dzisiejszem posiedzeniu soboru roztrząsany był szemat *de fide*. Na temże posiedzeniu rozdano ojcom soboru, na arkuszu drukowanym, *Proemium*, po raz drugi poprawione. Zdaje się, że zapadnie jutro uchwała stanowcza co do tego wstępu do pierwszego szematu pomienionego. Rozprawy zakończyły się na rozdziale II. Jutro rozpoczną się rozprawy nad rozdziałem III. Ponieważ szemat *de fide* składa się z czterech tylko rozdziałów, przeto rozprawy nad nim będą mogły być ukończone w tym jeszcze tygodniu. – *Monde* podaje wiadomość z Rzymu, że podług wszelkiego prawdopodobieństwa, papież zwoła na drugie święto wielkanocne posiedzenie publiczne soboru dla proklamowania kanonów szematu *de fide*, który jest obecnie roztrząsany przez sobór. — Podług wiadomości z Rzymu, otrzymanych w Marsylji 31-go marca, papież i ultramontanie mają być wielce rozdrażnieni. Usposobienie pojednawcze uważane jest jako całkiem zaniechane. (*Jour. de St. Pét.*)

* (Parlament włoski) zajęty jest ciągle pracą; deputowani zastanawiają się wyłącznie nad reformami finansowemi. Czują dobrze, że tu leży przedewszystkiem najdotkliwsza rana Włoch. Tymczasem pomimo najlepszej rzeczywiście woli gabinetu, obawiać się można o jego istnienie; w dobrze poinformowanych sferach utrzymują, że knują się ciągle intrygi parlamentarne. i że spodziewać się można lada chwila znacznych zmian w gabinecie. (*La Fr.*)

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Podług gazet brazylijskich, dyktator Lopez wraz z garstką wynoszącą około 1,000 ludzi, zamiast ufortyfikowania się w Cerro Cora, schronił się do opuszczonego fortu brazylijskiego Miranda, w zamiarze cofnięcia się ztamtąd do Boliwji. Dla przecięcia mu drogi w tamtą stronę, jenerał Camara wymaszerował na czele swego oddziału do Dourados w Matto Grosso. Działo się to 10-go lutego; w kilka dni potem wyruszył inny oddział, ażeby odciąć Lopezowi inny możebny kontr-marsz. Działania wojenne odbywają się przeto obecnie w oddalonym, niezaludnionym kraju Matto-Grosso, i upłynie prawdopodobnie dość czasu, zanim nadejdą dalsze w tym względzie wiadomości. (*Nordd. A. Z.*)

* (Rzeczpospolita urugwajska). W Montevideo izby otwarte zostały 15-go lutego. Odezwa prezydenta stwierdza, że rzeczpospolita utrzymuje stosunki przyjacielskie z mocarstwami obcemi, co wychodzi na korzyść jej przemysłu, handlu i osiedlania się emigrantów. Pokój wewnątrz kraju wzmacnia się; sądownictwo karne, z powodu swej powolności, pozostawia wiele do życzenia. Dla usunięcia przesilenia ekonomicznego, od którego kraj cierpi od dwóch lat, złożone zostaną w izbach projekta do praw, które zapewnią krajowi pomyślność i oddadzą do jego rozporządzenia kapitały. (*Nordd. A. Z.*)

* (Powstanie nad Red-River). Donoszą, że ma być obecnie wysłana z Kanady wyprawa przeciw powstańcom z nad Red-River. W wyprawie tej wezmą udział 300 ludzi wojsk regularnych i oddział rezerw kanadyjskich. (*Nordd. A. Z.*)

Azja.

* (Wiadomości z Chin). Do *Bonner Ztng.* piszą z Kantonu, że ścięto tam na początku lutego, w ciągu półgodziny, 34-ch rozbójników morskich. Byli to ciż sami rozbójnicy, którzy napadli na statek północno-niemiecki *Apenrade*. Na znak dokonanej egzekucji, rząd chiński przysłał kapitanowi

Streuben, dowódcy statku wojennego *Meduza*," oba miecze, któremi ścięto dwóch głównych rozbójników. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 28 Marca (9 Kwietnia).

INSTYTUT LECZNICZY PRYWATNY

DLA CHORYCH SYFILITYCZNYCH I SKÓRNYCH,

D-rów Podowskiego i Kadlera,

ulica Mokotowska, Nr 1671,

przyjmuje chorych z tak zwanemi chorobami sekretnemi, jako też dotkniętych cierpieniami skóry, jak: liszajem, świerzbą, wypryskiem, i t. p. Opłata ta za utrzymanie, leczenie, kąpiele, etc., wynosi na dobę od rsr. 1 kop. 50 do rsr. 3 od osoby.

Ambulatorjum zakładowe, w którem chorzy przychodni z miasta, otrzymują pomoc lekarską, odbywa się codziennie do godziny 10-ej z rana i od 4-ej do 6-ej po południu, w mieszkaniu d-ra Kadlera, przy ulicy Nowo-Senatorskiej, pod Nr. 634*b*.

Tamże dowiedzieć się można o warunkach przyjęcia do zakładu.

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 7 minut 16 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 min. 20 rano. — Do Aleksandrowa, pociag osobowy o godzinie 7 minut 16 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 2 minut 19 rano. — Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 1 z południa. — Do Petersburga pociąg pospieszny o godzinie 10 min. 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 1 min. 0 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 48 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 14 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 2 min. 18 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 2 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 min. rano.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Poczty odchodzące z Warszawy.

Codziennie:

Do Radomia o godzinie 10 rano, omnibus; — do Lublina o godzinie 1 po południu, kareta;—do Łomży o godzinie 2 po południu, kareta;—do Lublina o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Sochaczewa o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Radomia o godzinie 6 minut 30 po południu, kareta. Oprócz tego wyprawiana zostaje:

W Poniedziałek. Do Piaseczna o godzinie 12 w południe, wózkowa.

Kalendarz.

W niedzielę 29 marca (10 kwietnia), — św. Ezechiela proroka. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 17; zach. o godz. 6 min. 47.

W poniedziałek 30 marca (11 kwietnia), — św. Leona papieża. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 15; zach. o godz. 6 min. 49.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 0.°7 R.

Wczoraj.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po pol.
Barometr w milimetrach	744·9	746·6
Termometr Reaumura	+ 3,0	+ 7.°1
Stan nieba	na p. pogodny.	pogodny.

Największe ciepło + 8,°3 R. Najmniejsze ciepło + 1,°3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, na żądanie, opera w 4 aktach (akt 4-ty w 2-ch odsłonach), **Don Giovanni (Don Żuan)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.—Osoby: Don Giovanni —p. *Padilla*; Komandor— p. *Borkowski*; Donna Anna, jego córka — pani *Artôt*; Don Ottavio, jej narzeczony —p. *Stagno*; Donna Elwira— panna *Benatti*; Mazetto, wieśniak—p. *Kozieradzki*; Zerlina, jego narzeczona— panna *Waldman*; Leporello, służący Don Giovanniego—p. *Bossi*. — W 2-gim akcie **Menuet**. — *Jutro*, w niedzielę, opera **Piękna Helena**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedję **Safanduły**, było osób 823.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, komedja w 1 akcie, **Partja pikiety**.— Osoby: Baron de Rocheferrier—p. *Rapacki*; Anatol, jego syn—p. *Kwieciński*; Mercier—p. *Ostrowski*; Rózia, jego córka — panna *Żółkowska*; Notarjusz, przyjaciel Merciera — p. *Adler*; —obrazek dramatyczny w 1 akcie, **Raj Miltona**.— Osoby: John Milton, poeta — p. *Tatarkiewicz*; Marja — pani *Rakiewicz*; Rejnolds, młody lord, syn lorda Mortona —p. *Kwieciński*; Walter, muzyk—p. *Piasecki*;—krotochwila w 1 akcie, **Piętro wyżej**.—Osoby: Chaudoreille, kapitalista—p. *Damse*; Pani Chaudoreille, jego żona — panna *Figarska*; Chevillard—p. *Chomiński*; Zenobja, jego żona— panna *Głiska*; Leon, redaktor—p. *Szymanowski*; Antosia służąca —pani *Sawicka*.—*Jutro*, w niedzielę, dramat **Montjoye**.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, w sobotę, danym będzie **Koncert** przez Adama *Herman*. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W SALI WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI. —*Dziś*, w sobotę, i *jutro*, w niedzielę, *ostatnie* **przedstawienia** znanego połykacza szpad, ekwilibrystyka, brzuchomówcy i prestidigatora, *Jana Straussa*.— Oddział I-y: ekwilibrystyka; — oddział II-gi: potęga magji; — oddział III-ci: ekwilibrystyka i brzuchomówstwo.— Na zakończenie Jan Strauss pokaże: 1) połykać będzie całe jaja kurze, następnie te same położy na talerzu, 2) połknie szpadę długości 1 arszyna. Te dwa doświadczenia, pokazywane były na wystawie powszechnej w Paryżu.—Początek o godzinie 7 i pół wieczorem.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). —*Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 27 (8) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Biełuckomu w Petersburgu, Rittner w Lutomiersku, Wojt w Sepelu, Sokołowski w Osięcinach, Powiatowska w Białymstoku, Królikowski w Rokitni, Pade w Suwałkach, Horoszewicz w Biały, Kempi w Wołowicach, Batkiewicz w Grodnie, Berigardtu w Gieorgiewsku, Cips w Milistiasie, Czamański w Kutnie, Kurosz w Karczanku, listy na których nieoznaczone jest miejsce wysłania: do Lewandowskiego, do Maksimowa, Lewaszowa i Gurkina, — listów miejskich sztuk 12, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 13 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 27 (8) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 61, wyzdrowiało 57, umarło 4, pozostało 1811 (mężczyzn 929, kobiet 882) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 175, kobiet 137.

* Dnia 27 (8) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 2, razem 20; —zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — umarło: *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 2, płci żeńskiej 2, razem 18

Ceny Targowe.

dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do (ruble sr. i kopiejki)			
Pszenica	10	56	6	22½	6	60
Żyto	6	40	3	90	4	—
Jęczmień			—	—	—	
Owies	3	84	2	35	2	40
Groch polny			--		—	
Kartofle	1	44		85	—	90

Pud siana od kop. 30 - 35. Pud słomy od kop. 22—25.

Dowozy: Pszenicy 63; Żyta 229; Jęczmienia ; Owsa 114 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	-	—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	88	83
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—			—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	-	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	-	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	-	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	-	-
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	49	94	16
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	94	49	94	16
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *)	95	25	94	75
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	100	67	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	41	76	18
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—		
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	—	—	-	
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	-	101	25
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	152	50	-	
„ „ „ z 1866 rs. 100	151	50	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	108	50	108	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—		
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100		—	—	-
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—		—	-
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100	73	—	72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	-	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100		—	—	-
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—			—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—			-

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	120	60	120	37½
„	„ „	k. t.	—	-	120	30
Wrocław	„ „	2 m.	-	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.		—	120	30
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.				—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	28	—	
Paryż	300 Frank.	2 m.	99	-	98	70
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	99	45	-	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„	„ „	k. t.	100	-	99	83
Moskwa	„ „	1 m.	—			
„	„ „	k. t.		—	-	

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 17⁷⁄₉.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. 47²⁄₉.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 42²⁄₉.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		74⅜
Weksle na Warszawę		74⅜
„ Petersburg 3 tygodn.		82½
„ „ 3 miesięczny		81⅝
„ Londyn 3 „		624½
„ Paryż 2 „		81⅓
„ Hamburg 2 „		151¼
„ Wieden 2 „		81¾
4% Listy Zastawne		69⅞
4% „ Likwidacyjne		56½
4% Obligacje Skarbowe		68⅞
5% Listy Zastawne Ruskie		83⅛
5-ta Pożyczka Stieglitza		66⅜
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		83¾
5% 1⁰ „ Premiowe „ 1864		116⅜
5% 2⁰ „ „ „ 1866		115¼
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		92
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		56½
„ „ „ „ Terespolskiej		87½
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		79
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		84⅛
„ „ „ Terespolskiej		81½
Żyto w miejscu		44¾
„ na dostawę		45⅝
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 90
„ Paryż		49 10
„ Hamburg		91 30
Akcje Banku Kredytowego		262 70
„ „ Anglo-Austr.		318 50
Pożyczka Narodowa		70 10
Lombardy		229 70
Losy z roku 1860		97 30
„ „ 1864		121 50
Z PARYZA.		
Renta 3%		73 90
Renta Włoska		55 55
Akcje Kredytu Ruchomego		275 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93⅞

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2590. Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.

Podaje do wiadomości, iż ciągnienie 3-ej klasy 114-ej Loterji Klasycznej, stosownie do planu tejże loterji, w dniu wczorajszym rozpoczęte, w dniu dzisiejszym ukończone zostało.

Z odciągniętych 1,200 Numerów, znaczniejsze wygrane kwoty przypadły:

Na Nr. 6,807 Rs. 8,000.
„ „ 16,972 „ 4,000.
„ „ 22,986 „ 3,000.
„ „ 14,178 „ 2,000.
„ „ 2,333 „ 1,500.
„ Nra 15,107 i 16,359 po rs. 600.

Zaś na Nra 11,870, 18,456 i 19,439 po Rsr. 400.

Ogólna tabela wygranych odciągniętej 3-ej klasy, zaraz po wyjściu z druku przy Dzienniku Warszawskim dla wiadomości dołączoną zostanie.

Ciągnienie 4-ej klasy 114-ej Loterji Klasycznej, odbędzie się w dniach 24 i 25 Kwietnia (6 i 7 Maja) r. b.

Warszawa d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz, J. K. Noiński.

N. D. 2561. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Siedlcach.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Juljanówka, w Powiecie Włodawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,150.
2. Dobra Sobole A. B, w Powiecie Łukowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,905.
3. Dobra Chroszczówka, w Powiecie Sokołowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 5,655.
4. Dobra Sobolew. w Powiecie Garwolińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 14,810.
5. Dobra Suchodół A. (Par. Skibniew) w Powiecie Sokołowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,065.
6. Dobra Wólka Okrąglik, w Powiecie Sokołowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 17,400.
7. Dobra Głębokie A B., w Powiecie Włodawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,510.
8. Dobra Skwierczyn Ruski, w Powiecie Sokołowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 9,950.
9. Dobra Dobratycze, w Powiecie Bialskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 13,860.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych, rozstrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Siedlce d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.
za Prezesa, Podczaski.
Pisarz, Tchorzewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2370. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na dostawę papieru w czasie od dnia 1 (13) Maja 1870 r. do tejże daty 1872 r. dla drukowania elementarzy i innych książek, wydawanych przez Władzę Edukacyjną, w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego, odbywać się będzie w dniu 16 (28) Kwietnia 1870 roku o godzinie 12 w południe w Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, od cen szczegółowo w warunkach licytacyjnych zamieszczonych, obejmujących zarazem gatunki dostawiać się mającego papieru.

Warunki te przejrzane być mogą w Kancelarji Okręgu Naukowego każdodziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Deklaracje na stemplu ceny kopiejek 75 pod nieważnością powinny być pisane wyraźnie, jasno i podług zamieszczonego poniżej wzoru, bez skrobań, przekreślań, poprawek i zamieszczania warunków i zastrzeżeń.

Procent jaki deklarant od cen zamieszczonych w warunkach odstąpi, literami w deklaracji wypisze.

Do powyższej licytacji potrzebne jest vadium w kwocie rs. 200, a to albo w gotowiźnie albo w papierach podług kursu lub wartości oddzielnemi rozporządzeniami oznaczonych, albo nakoniec, złożony być winien kwit Kasy Rządowej, przekonywający o wniesieniu do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości.

Deklaracje przyjmowane będą przez Dyrektora Kancelarji w dniu na licytację przeznaczonym do godziny 12-ej z południa, podane zaś później przyjętemi nie będą.

Warszawa dnia 20 Marca 1870 r.
Dyrektor Kancelarji. Michniewicz.

Wzór do deklaracji.

Wskutku ogłoszenia Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego z d. r. b. w N. N. Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaję niniejszą deklarację mocą której zobowiązuję się dostarczać do Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego, w czasie od dnia 1 (13) Maja 1870 r. do tejże daty 1872 r. papier potrzebny do drukowania elementarzy i innych książek wydawanych przez Władzę Edukacyjną, odstępując od cen w warunkach licytacyjnych zamieszczonych procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego od sta procentu), poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy N. na złożone vadium lub vadium w gotowiźnie, albo w papierach publicznych (wymienić poszczególe ich nazwy) załączam.

Stałe moje zamieszanie przy ulicy pod N.

Pisałem w dniu 1870 r.
(podpisać imię i nazwisko).

N. D. 2575.

Nieruchomość z gruntu i zabudowań składająca się, w kolonji Targówek pod Warszawą za Pragą, w Powiecie i Gubernji Warszawskiej przy folwarku Szmulowizna i przy drodze bitej Radymińskiej, w równej odległości od dwóch stacji dróg żelaznych St. Petersburgsko-Warszawskiej i Warszawsko-Terespolskiej położona, sprzedaną będzie przez publiczną w drodze działów licytacją, na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, zapadłego w dniu 4 (16) Grudnia 1869 r. na powództwo Piotra i Teresy małżonków Józefowiczów obywateli, w Warszawie przy ulicy Jezuickiej pod Nr. 74 zamieszkałych, przeciwko Bazylemu i Agacie małżonkom Kilińskim obywatelom, w osadzie Szmulowizna pod Warszawą zamieszkałym.

Nieruchomość ta składa się z placu emphiteutycznego, podług pomiaru przez biegłego, łokci kwadratowych 2,044 miary nowo-polskiej obejmującego, który to plac, na planie sytuacyjnym przez Jeometrę Paulina Grabowskiego w roku 1866 sporządzonym, Numerem 25 oznaczony, od Adama-Adolfa Loeve, jako nabywcy na publicznej licytacji kolonji Targówka i dóbr Grochowa, za kontraktem z dnia 11 (23) Października 1866 r. kupiony został.

Na placu tym wystawione są zabudowania, jako to: dom mieszkalny z bali na podmurowaniu o parterze i mieszkaniach poddasznych jeszcze niewykończonych, stajnie, wozownie i komórki na piętrze jeszcze niewykończone, kloaka, studnia, dół do wapna, sztachety i ogrodzenia.

Po odbyciu w dniu 2 (14) Lutego 1870 roku publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości powyższej na dzień 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale IV przed W. Jałowieckim Sędzią Trybunału delegowanym wyznaczony został.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży oraz taksa przejrzane być mogą u podpisanego Obrońcy sprzedaż tę popierającego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 576 zamieszkałego, lub w kancelarji Pisarza Trybunału Wydział IV.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 2,290, jako szacunku przez biegłego ustanowionego.

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1870 r.
Aleksander Parisot,
Obrońca przy Warsz. Dep. Rząd. Senatu.

Następnie po odbyciu w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. przygotowawczego przysądzenia, na które nikt z chęcią licytowania nie stawił się, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości powyższej na dzień 4 (16) Maja 1870 r. godzinę wpół do drugiej po południu wyznaczony został.

Warszawa d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.
Aleksander Parisot,
Obrońca przy Senacie.

---

*N. D. 2573. Niżej podpisany jako Obrońca Sukcesorów Syxtusa Skrzyńskiego. Na zasadzie wyroku ilacyjnego Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 5 (17) Marca 1870 r., podaje do publicznej wiadomości, ażeby w ciągu miesięcy trzech licząc od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, każden mający jaką pretensję do osoby niegdy Leona Kiełczewskiego, jako Rejenta Okręgu Włocławskiego w Brześciu Kujawskim, zgłosił się z takową do Prokuratora przy Trybunale Cywilnym w Warszawie lub zapisał ostrzeżenie na wystawionej kaucji. Po upływie bowiem terminu wyż określonego, kaucja wystawiona za nim przez niegdy Syxtusa Skrzyńskiego w kwocie rs. 450 na dobrach ziemskich Rożniatowice Lit. A. w Powiecie Piotrkowskim zahypotekowana, wykreśloną zostanie, jeżeli nikt do osoby Kiełczewskiego z tytułu urzędowania tego żadnej nie poda pretensji i przeciwko wykreśleniu nie założy opozycji.

Gostomski Patron.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 2107.

KANTOR
INTERESÓW BANKIERSKICH
MAURYCEGO NELKEN

na Krakowskiem-Przedmieściu obok domu Rezlera,
na Nowym-Świecie wprost ulicy Ordynackiej.

Znakomity obrót **Kupna i sprzedaży Papierów Procentowych**, w moich **Kantorach**, daje mi możność kontentowania się małym zyskiem, mając li tylko na względzie wygodę i zaufanie Szanownej Publiczności.

Kantory moje zaopatrywane są ciągle we wszelkie i najwięcej poszukiwane **papiery publiczne** i **monety zagraniczne**, które **kupuję i sprzedaję** po kursie giełdowym, a mianowicie:

Listy Zastawne I Serji.	**Bilety Banku Państwa Rosyjskiego.**
Listy Zastawne II Serji.	**Obligi Skarbowe.**
Listy Zastawne 5% Ruskie.	**Bilety procentowe Stieglitza.**
Listy Likwidacyjne.	**Metaliki.**

Akcje i Obligacje wszelkich dróg żelaznych krajowych i Cesarstwa Rosyjskiego.

Realizuję Kupony od papierów publicznych, płatne za granicą.

Wszelkie papiery procentowe, które są notowane na kurscetlu Giełdy **Petersburgskiej, Berlińskiej, Wiedeńskiej** i **Paryzkiej**.

Pożyczki Premjowe Loteryjne zagraniczne, przez Rządy różnych Państw Europy zagwarantowane, które mają tę wyższość nad zwykłemi losami loteryjnemi, że kapitału nigdy się nie traci i nadto przynoszą posiadaczom zwykły procent, oprócz szansy wygrania **znacznych kwot** do nich przywiązanych.

Talary, Franki, Napoleondory, Dukaty Holenderskie i Austrjackie, **Imperjały, Guldeny** Austrjackie, **Ruble srebrne, Livry, Sterlingi.**

Pożyczki Premjowe Rosyjskie 5% tak I jak II Emisji.

Kupno tych ostatnich nawet dla dogodności kupujących, rozkładam **na miesięczne raty**, i przed każdem ciągnieniem takowe można w obu moich **Kantorach zabezpieczyć** od straty w razie wylosowania do amortyzacji.

W rozwinięciu zaś interesu Bankierskiego, zawiązałem stosunki handlowe z najznaczniejszymi Bankierami stolic Europy, a między innemi:

Bank Między-Narodowy w St. Petersburgu.	**Michał Kaskel** w Dreznie.
Bracia Rothschild w Paryżu.	**Eichborn et Comp.** w Wrocławiu.
M. S. von Rothschild w Wiedniu.	**Antoni Hölzel** w Krakowie.
Bank Dyskontowy w Berlinie.	**Brugman Syn** w Bruxelli.

I na każde zażądanie wystawiam na powyższe **Domy Handlowe, Akredytywy** i **Weksle płatne**, za okazaniem lub terminowe.

W nadziei zatem, że jak dotąd i dalej zaszczycony będę zaufaniem, które za podstawę mojej Firmy uważać nie przestanę, mam zaszczyt polecić się Szanownej Publiczności. 2—6

N. D. 2357. Przed trzema tygodniami **zgubioną została Portmonetka** za Żelazną Bramą lub w przejeździe, w której znajdowała się Książeczka Legitymacyjna, jeden 3 rublowy papierek Banku Rosyjskiego i **bilet** na pozwolenie posiadania broni, na imię **Pawła Lipińskiego**, znalazca zechce zatrzymać gotówkę, a książeczkę i bilet złoży do najbliższej władzy. 2—3

N. D. 2358.

W mieście gubernjalnem Płocku

przy ulicy Dobrzyńskiej jest **do sprzedania Dom** wraz **z Ogrodem owocowym** przy tejże ulicy położonym. O warunkach sprzedaży dowiedzieć się można w hotelu **p. Mętlewicza** w Płocku. 2—2

N. D. 2294. Jest do wypuszczenia **w administrację poręczającą**

FOLWARK ZABUŻE,

w Powiecie Konstantynowskim, na lat 12 lub więcej. Wiadomość bliższa w redakcji Kurjera Codziennego. 2—3

N. D. 2439.

Trzy Folwarki donacyjne.

odległe od miasta powiatowego Częstochowy wiorst 13, **do wypuszczenia w administrację poręczającą** razem lub częściowo na lat 12 lub więcej. Wiadomość bliższa w redakcji Kurjera Codziennego.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2128. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., Плоцкое Губернское Правленіе симъ вызываетъ самовольно отлучившагося въ 1856 году за границу, жителя дер Млавка, Гмины Млавка, Млавскаго Уѣзда, Германа Вильгельма-Эдуарда (3-хъ именъ) Сосинскаго, чтобы онъ не позже 6 недѣль, со времени припечатанія настоящаго объявленія, явился къ мѣсту жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ.

Въ случаѣ неявки его въ назначенный срокъ, съ нимъ поступлено будетъ на точномъ основаніи 340 и 341 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Марта 10 дня 1870 года.

2—3 Совѣтникъ, Вольскій.

N. D. 2113. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Февраля с. г. поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцамъ братьямъ С. и А. Ибботсонъ и К° 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованнаго устройства стыки для соединенія и закрѣпленія концовъ рельсовъ.

2—3 7 Марта 1870 года.

N. D. 2114. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4 Февраля сего года, поступило въ оный прошеніе Инженера Путей Сообщенія А. Захваева о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованнаго устройства тендеръ.

2—3 7 Марта 1870 года.

N. D. 2115. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 1 Февраля с. г. поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Бонневиля о выдачѣ иностранцу Гранжану 10 лѣтней привилегіи на систему топки и вентиляціи вагоновъ и пароходовъ.

2—3 7 Марта 1870 года.

N. D. 2116. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 1 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Арманго о выдачѣ иностранцу Лéру 10-лѣтней привилегіи на способъ выдѣленія сахара изъ патоки и сахарныхъ соковъ.

2—3 7 Марта 1870 года

N. D. 2117. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 статьи Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 1 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Арманго о выдачѣ иностранцу Валькеру 5-лѣтней привилегіи на систему передачи морскихъ и другихъ каналовъ помощью сжатаго воздуха.

2—3 7 Марта 1870 года.

N. D. 2118. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 26 Января сего года поступило въ оный прошеніе Гг. Томсонъ, Бонаръ и К° о выдачѣ англійскому подданному Жоржу Фрай 10-лѣтней привилегіи на способъ обработки дерева для полученія волоконъ и другихъ продуктовъ.

2—3 7 Марта 1870 года.

N. D. 2119. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 14 Іюля 1869 года поступило въ оный прошеніе Директора Юзефовскаго сахарнаго завода А. Вольфа о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на способъ процѣживанія свеклосахарныхъ соковъ.

2—3 7 Марта 1870 года.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 2531. Sąd Pokoju w Łomży Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki nieruchomości miejskiej w mieście Rawie Powiecie Rawskim Gubernji Petrokowskiej pod № 330 przy ulicy Jerozolimskiej położonej, uwiadamia interesantów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 13 (25) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się w dniu powyższym, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa o hypotekach w r. 1818 przepisanej. Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 pomienionego prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 15 (27) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas odwołania się od niej upływać zacznie, interesenci przeto bez dalszego ich wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytonymi być powinni.

Radom d. 19 (31) Marca 1870 r.

Podsędek, Arczyński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2553. Magistrat miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 8 (20 Kwietnia r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na pobudowanie parkanu murowanego przy cmentarzu machometańskim po za rogatkami Powązkowskiemi położonym od sumy wykazem kosztów na rs. 1,650, wyraźnie na rubli tysiąc sześćset pięćdziesiąt obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej ozaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rsr. 165 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się pobudowania parkanu murowanego przy cmentarzu machometańskim po za rogatkami Powązkowskiemi położonym, za sumę anszlagową wynoszącą rs. 1,650 (wypisać literam) i odstępuję od takowej procentów NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w wawunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy wadium w ilości rs. 165 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(po pisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwiet.) 1870 r.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu, Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 2554. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 8 (20) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na przerobienie w posesji pod Nr. 1289 przy ulicy Nowy Swiat położonej dwóch izb i wozowni na stajnie dla 3 części Warszawskiej Straży Ogniowej, od sumy wykazem kosztów na rs. 330, wyraźnie rsr. trzysta trzydzieści obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 33 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się przerobienia w posesji w Warszawie pod № 1289 przy ulicy Nowy Swiat położonej, dwóch izb i wozowni na stajnie dla 3 Części Warszawskiej Straży Ogniowej za sumę anszlagową wynoszącą rs. 330 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów NN. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 33 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 2366. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub Kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Mendel Kurland w mieście Miechowie zamieszkały, utracił List Zastawny Okresu III Serji I Lit. C, Nr. 37276 z 11 ma kuponami t. j. od włącznie półrocza 1°—1870 do włącznie 1°—1875.

Ostrzega się przeto, że obieg powyższego Listu i należących do niego kuponów zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego każdy nabywca Listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego Listu lub kuponu.

Warszawa dnia 10 (22) Marca 1870 roku.

p. o. Prezesa,
Jenerał Lejtenant, Gieczewicz.
p. o. Pisarza, Damięcki.

N. D. 2364. *Варшавское Окружное Военно-Медицинское Управленіе.*

Въ Варшавскомъ Окружномъ Военно-Медицинскомъ Управленіи на углу Уяздовской Алеи и Пенкной улицы въ домѣ подъ № 1713б. (11), будетъ произведенъ 21 Апрѣля (3 Мая) 1870 года, въ 11 часовъ утра рѣшительный торгъ безъ переторжки на поставку для Варшавскаго аптечнаго магазина, нѣкоторыхъ укупорочныхъ и увязочныхъ вещей, а равно другихъ предметовъ къ хозяйству относящихся, по сроку 1870 года.

Къ торгу допускаются всѣ лица имѣющія право по закону заключать договоры, согласно правиламъ изложеннымъ въ стат. 627—650 ч. IV кн. I Св. Воен. Пост. изъ 1859 года.

Торгующіяся объявляютъ изустно на торгу цѣны на каждый предметъ отдѣльно, или же могутъ представить свои цѣны въ запечатанныхъ конвертахъ. Присылка запечатанныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустномъ торгу, воспрещается и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Объявившій низшія цѣны допущенъ будетъ къ поставкѣ по утвержденіи торга Военно Медицинскимъ Инспекторомъ или Военно-Окружнымъ Совѣтомъ, въ предѣлахъ предоставленной имъ власти, на основаніи ст. 62, 125 и 128 ч. I кн. II Св. Воен. Пост. изд. 1869 года, если объявленныя цѣны окажутся выгодными для казны.

При неисправности подрядчика, взысканіе съ него ограничивается размѣромъ въ 20% неустойки, изъ суммы неисполненнаго или просроченнаго подряда.

Желающій принять на себя подрядъ, въ обезпеченіе исправной поставки, обязанъ представить вѣрный залогъ на пятую часть всей подрядной суммы или 20%. Залогъ этотъ будетъ принимаемъ на половину въ денежныхъ знакахъ а на половину въ другихъ допускаемыхъ закономъ залоговыхъ документовъ. Всего залога требуется по сему подряду двѣсти шестьдесятъ рублей серебромъ.

Лица желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему, не позже 10 часовъ утра назначеннаго дня, представить прошеніе на узаконенной гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и залогъ въ обезпеченіе неустойки. Условія касающіяся этаго торга, могутъ быть разсматриваемы въ Варшавскомъ Окружномъ Военно-Медицинскомъ Управленіи, ежедневно отъ 10 до 2 часовъ утра, за исключеніемъ воскресныхъ и табельныхъ дней.

Запечатанныя объявленія должны быть поданы или присланы не позже 11 часовъ утра въ день назначенный для торга, запечатанныя объявленія на основаніи ст. 1190 т. X ч. I Св. Зак. Гражд. должны заключать въ себѣ: 1. согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи условій, безъ перемѣны; 2. цѣны на каждый предметъ отдѣльно, которые должны быть написаны прописью, и безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ или съ оговорками объ нихъ, въ цѣнахъ недопускается другихъ дробей кромѣ 3/4, 1/2 и 1/4; 3. мѣсто прибыванія имя и фамилія подрядчика, мѣсяцъ и число когда писано; 4. документы о званіи подрядчика и 5) залогъ въ обезпеченіе неустойки

Являющіяся на торги съ залогами, обязаны приносить съ собою свои печати, для запечатанія представляемыхъ ими залоговъ, въ избѣжаніе недоразумѣній могущихъ послѣдовать при возвратѣ имъ этихъ же залоговъ.

Г. Варшава, 20 Марта 1870 года.

Помощникъ Военно-Медицинскаго Инспектора, Статскій Совѣтникъ,

3—3 (. . . . . .).

N. D. 2465. *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что на 20 Апрѣля сего 1870 года, въ 12 часовъ дня назначена ею продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно:

Полотна льнянаго 522 куска (въ томъ числѣ Билефельдскаго 262 куска) по оцѣнкѣ на 9,848 руб.

Шляпъ дамскихъ 20 дюжинъ по оцѣнкѣ 175 руб.

Полосковъ и вставокъ бумажныхъ для дамскаго туалета 237 дюжины кусковъ по оцѣнкѣ 749 руб.

Пальто дамскихъ шерстяныхъ, вышитыхъ шелкомъ 38 шт., платковъ шерстяныхъ большихъ вышитыхъ шелкомъ а также бахрамою 17 дюж., галстуковъ шелковыхъ 43 шт. и платковъ батистовыхъ 25 1/2 дюж., по оцѣнкѣ 1 308 руб.

1 воротничокъ и 1 пара манжетовъ льняныхъ, по оцѣнкѣ 9 руб.

Шерстяныхъ вязанныхъ вещей по оцѣнкѣ на 60 руб.

Спиртныхъ хлѣбныхъ напитковъ по оцѣнкѣ на 100 руб.

Ситца, платковъ и другихъ бумажныхъ издѣлій по оцѣнкѣ на 700 руб.

Шерстяныхъ издѣлій по оцѣнкѣ на 500 руб., и разныхъ товаровъ по оцѣнкѣ на 400 руб.

А всего по оцѣнкѣ на руб. 13,849 руб. и по этому желающіе покупать эти товары, могутъ явиться въ сію Таможню къ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, Марта 21 д. 1870 года.

Членъ, Юзефовичъ.

N. D. 2418. *Стопницкое Уѣздное Управленіе.*

На основаніи предписанія Кѣлецкой Казенной Палаты отъ 31 Декабря 1869 г. за № 6490, Стопницкое Уѣздное Управленіе, симъ объявляетъ, что 8 (20) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи сего Управленія, будьтъ производиться публичные торги, посредствомъ запечатанныхъ декляраціи на продажу казенной лѣсопильни Кляшка, въ деревни Подстола гминѣ Другня Стопницкаго Уѣзда, отъ суммы 1,053 р. 30 к. и казеннаго дома называемаго Бугай, въ посадѣ Шидловъ сего Уѣзда, отъ суммы 194 руб.

Желающіе участвовать въ означенныхъ торгахъ, обязаны представить лично или же прислать по почтѣ въ назначенный срокъ запечатанныя декляраціи составленные по прилагаемой формѣ съ приложеніемъ къ оной квитанціи Окружнаго Казначейства на внесенный залогъ, равняющійся 1/4 части торговой суммы.

Форма деклярацій.

Вслѣдствіе извѣщенія Стопницкаго Уѣзднаго Управленія основанна о на предписаніи Кѣлецкой Казенной Палаты отъ 32 Декабря 1869 г. за № 6490, симъ объявляю, что желая купить (то то) предлагаю уплатить, (такую то сумму) и соглашаюсь на всѣ обязательства въ условяхъ къ торгамъ изложенныя, которыя мнѣ извѣстны.

При семъ прилагаю квитанцію N. Окружнаго Казначейства, на внесенный залогъ въ количествѣ 000 руб. 000 коп. или же, залогъ въ количествѣ 000 руб. 000 коп. (прописію.)

Если торги за мною не состоятся, то залогъ пріиму обратно самъ, или черезъ моего повѣреннаго.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. близъ почтовой экспедиціи N. (если же въ большомъ городѣ, то на какой улицѣ и № дома.)

Писано въ N. такого то числя, мѣсяца, 1870 г.

(подписать четко имя и фамилію)

Условія торговъ, могутъ быть просмотрѣны у Финансоваго Дѣлопроизводителя въ семъ Управленіи, срокъ съ котораго покупщикъ будетъ пользоваться доходными статьями слѣдующій: лѣсопильнею съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. а домомъ Бугай съ 1 Февраля) 1869 г.

Деклараціи будутъ принимаемы только до 12 часовъ утра, въ которыхъ объявляемая сумма, должна быть выражена прописью безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, какъ равно обяснено съ точностію мѣсто жительства лица представляющаго декларацію.

Декларація должна быть написана на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, вложена въ конвертъ запечатанный сургучемъ и адресована въ собственные руки Начальнику Стопницкаго Уѣзда, декларація на покупку казенныхъ недвижимыхъ имуществъ назначенныхъ въ продажу 8 (20) Апрѣля 1870 г.

г. Стопница, Марта 19 дня 1870 года.

Вѣрно, Дѣлопроизводитель,

2—3 Дувальскій.

N. D. 2440. *Новорадомское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Управленія въ 12 часовъ утра 8 (20) числа Апрѣля мѣсяца сего года будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на постройку 1210 поч. саж. второй станціи Радомско-Пржедборской и 1043 поч. саж. первой станціи Радомско-Велюнской шоссейныхъ дорогъ II разряда. Торги начнутся отъ смѣтной суммы за исчисленіемъ на непредвидимые издержки и 4% въ пользу Техниковъ т. е. 6,974 руб. 4½ коп. Желающіе взять этотъ подрядъ должны къ ‑ен значенному сроку представить объявленіе по ниже указанной формѣ на 30 коп. бумагѣ съ приложеніемъ къ оному квитанціи Губернскаго или другаго казначейства на внесенный залогъ 700 руб., который отступившимъ будутъ возвращены а устоявшій при торгахъ обязанъ дополнить до ⅕ части [illegible]ованной суммы.

На конвертѣ слѣдуетъ написать въ Новорадомское Уѣздное Управленіе объявленіе на подрядъ постройки шосейныхъ дорогъ.

Торговыя условія и планы могутъ быть разсмотриваемы ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Новорадомскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Новорадомскаго Уѣзднаго Управленія симъ объявляю, что обязываюсь взять на себя подрядъ постройки шоссейныхъ дорогъ II разряда, а именно: 1210 поч. саж. второй станціи Радомско-Пржедборской и 1043 поч. саж. первой станціи Радомско-Велюнской дороги за сумму (написать прописью и цифрами) работы обязываюсь исполнить согласно смѣтамъ, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ, которые мнѣ въ точности извѣстны, доказательство на представленный временный залогъ въ суммѣ 700 руб. при семъ прилагаю.

Постоянное мѣсто моего пребыванія въ N., писалъ N, числа N., мѣсяца.

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Новорадомскъ, Марта 21 дня 1870 г.

Помощникъ

2—3 Уѣзднаго Начальника, (.......).

N. D. 2419. *Начальникъ Ленчицкаго Уѣзда.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что 20 числа Апрѣля 1870 г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи сего Управленія, будутъ производться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на отдачу въ подрядъ работъ по постройкѣ и ремонтировкѣ въ 1870 г. шоссейныхъ дорогъ II-го разряда, по Ленчицкому Уѣзду всего на сумму 8,113 руб. 14½ коп.

Желающіе участвовать, могутъ разсматривать условія къ сему подряду относящіяся въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, а кодню торговъ должны подать объявленіе по прилагаемой формѣ.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія отъ Марта 1870 г. за № - симъ обязуюсь взять въ порядъ постройку и ремонтировку въ 1870 г. шосейныхъ II-го разряда дорогъ по Ленчицкому Уѣзду за сумму руб. коп. (прописью) подвергая себя торговымъ условіямъ, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны.

Въ залогъ представляю 812 руб. за полученіемъ которыхъ, въ случаѣ если торги за мною неостанутся лично явлюсь.

Постоянное мое мѣсто жительства въ N. писалъ въ N. числа, мѣсяца, года.

(подписать имя и фамилію)

г. Ленчица, дня 18 Марта 1870 года.

Начальникъ Уѣзда,

Маіоръ, Брюнеръ.

2—3 Дѣлопроизводитель, Мархевскій.

N. D. 2354. *Олькушское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи Указа изъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ 3 Марта с. г. за № 920, поставляется во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные посредствомъ опечатанныхъ объявленій торги на принятіе съ подряда работъ по ремонту въ 1870 г. шоссейныхъ дорогъ въ Олькушскомъ Уѣздѣ, а именно: Пилицко-Завѣровской отъ суммы 2 589 руб. 50 к. с., Олькушско-Вольбромской отъ суммы 1,369 р. 87½ к. с., Вольбромско-Пилицкой отъ суммы 1,277 р. 52½ к. с., Щекоцинско-Козѣгловской въ предѣлахъ Олькушскаго Уѣзда, отъ суммы 500 р. 76 к. с. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны при каждомъ объявленіи представить въ видѣ залога сумму равняющуюся $\frac{1}{10}$ части смѣтной суммы, и въ случаѣ удержанія на торгахъ пополнить таковой до ⅕ части заявленной на торгахъ суммы, и также купеческое свидѣтельство 2-й гильдіи по мѣстности 5-го класса (кромѣ подряда на ремонтъ Щекоцинско-Козѣгловской дороги могущаго быть исполненнымъ по свидѣтельству на мелочный торгъ) или обязательство къ выкупу таковыхъ въ случаѣ оставленія за собою подряда. Предварительныя торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Олькушъ, 15 Марта 1870 года.

2—3 и д. Уѣзднаго Управленія, (......).

N. D. 2519. *Ласкоъ Уѣздное Управленіе.*

Согласно предписанію Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 21 Марта с. г. за № 2166 поставляетъ во всеобщую извѣстность, что 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Ласкомъ Уѣздномъ Управленіи публичные торги посредствомъ запечатанныхъ заявленіи на постройку 2-хъ верстъ Шадковско-Лодзинской шоссейной дороги а равно на ремонтировку той же дороги, начиная съ суммы 2,548 руб. 10 коп. исчисленной по смѣтамъ утвержденнымъ Губернскимъ Правленіемъ, на уступку (in minus).

Желающіе затѣмъ принять на себя сказанный подрядъ обязываются представить въ Уѣздное Управленіе, запечатанное заявленіе написанное на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, по ниже указанной формѣ, неподчищенное, неперечеркнутое, ни же въ чемъ либо исправленное съ надписью: „Заявленіе на постройку 2-хъ верстъ Шадковско-Лодзинской шоссейной дороги, равно на ремонтировку той же дороги". Къ заявленію должна быть приложена касовая квитанція во внесеніи временнаго залога въ суммѣ 255 рублей, равно должно быть представлено торговое свидѣтельство на право принимать подряды.

Смѣты и торговыя кондиціи могутъ быть пересмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи въ служебные часы, за исключеніемъ торжественныхъ и праздничныхъ дней. Заявленія представляемыя по истеченіи выше прописаннаго числа и часа не будутъ приняты; написинныя же не по формѣ ниже указанной, будутъ признаны не дѣйствительными.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе оповѣщенія Ласкаго Уѣзднаго Управленія отъ 23 Марта с. г. за № 62, обязываюсь исполнить постройку 2-хъ верстъ Шадковско-Лодзинской шоссейной дороги а равно ремонтировку той же шоссе за сумму . . . . . руб. сер. (прописать цифрами и штрифтомъ), принимая на себя всѣ условія изложенныя въ прочитанныхъ и подписанныхъ мною торговыхъ кондиціяхъ. Къ сему заявленію прилагаю квитанцію касы N. на внесенный залогъ въ суммѣ 255 руб., которую въ случаѣ неустойки на торгахъ, самъ получу или же прошу выслать ко мнѣ въ N. чрезъ почтовую станцію N.). Постоянно жительствую въ N. въ близи почтовой станціи N.).

Писано мною въ N., года . . . . мца . . . . числа.

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Ласкъ, 23 Марта 1870 года.

1—3 Начальникъ Уѣзда, Домбровскій.

N. D. 2351. *Турекское Лѣсное Управленіе.*

Постановляетъ во всеобщее свѣдѣніе что на основаніи предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 27 Августа п. г за № 1775 въ присутствіи сего Управленія въ с. Здройки 4 (16) Мая с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги (in plus) на продажу лѣса въ уч. Домбровице (отдѣлъ Борекъ) состоящій въ Кольскомъ Уѣздѣ, начиная оные отъ оцѣночной суммы 6,302 руб. 83 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить $\frac{1}{10}$ часть оцѣночной суммы на залогъ.

Торговыя кондиціи можно видѣть въ здѣшнемъ Управленіи.

С. Здройки, 17 Марта 1870 года.

2—3 Надлѣсничій, Вержбицкій.

N. D. 2558. *Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній Бѣльскаго Уѣзда.*

Симъ извѣщаетъ въ всеобщее свѣдѣніе, что Институцкій фольварокъ Мокраны въ Константиновскимъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи расположенный, составляющій собственность Бѣльской Градской Св. Карла Боромеа Больницы, отданъ будетъ въ 12-лѣтнѣе арендное содержаніе тому лицу, которое болѣе всѣхъ соискателей поступитъ арендную плату съ 20 Мая (1 Іюня) 1870 г.; а какъ имѣніе это составляетъ собственность Института, по этому отъ всѣхъ казенныхъ податей и повинностей освобожено. Срокъ до торговъ назначенъ на 28 Апрѣля (10 Мая) с. г. въ 10 часовъ утра. Торги начнутся отъ суммы 1,270 руб. 89 коп. сер. Желающіе принять участье въ сихъ торгахъ обязаны представить въ Попечительный Совѣтъ въ г. Бѣлѣ vadium въ количествѣ 200 руб. сер Торговыя условія объ отдачѣ въ аренду сего имѣнія могутъ быть разсмотрываемы въ канцеляріи Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Бѣла, 25 Марта (6 Апрѣля) 1870 г.

за Предсѣдателя Совѣта,

1—3 Кобылецкій.

N. D. 2579. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teodora Rzeszotkowskiego emeryta, b. oficera b. wojsk polskich w Warszawie pod Nr. 2373 lit. A, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Seweryna Kozarzewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 233 zamieszkałego, obrane mającego, już to jako wierzyciela bezwarunkowego, już to jako użytkownika dożywotniego, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,200 z procentem od dnia 20 Stycznia n. s. 1869 r. po 5% liczącym się i kosztów od Ewy Eleonory dwóch imion z Kamockich Wężyk, Pawła Wężyk obywatela małżonki, wraz z nim w Warszawie pod Nr. 1546 zamieszkałej, protokułem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 12 (24) Listopada 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicach Milej i Muranowskiej pod Nr. 2274 lit. C, hypotecznym, a pod Nr. 14 i 33 nowymi policyjnymi, na gruncie emfiteutycznym do Henryki z Korytowskich Wojda, Kazimierza Wojda małżonki, właścicielki jurydyki Muranowskiej zwanej należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 31 kop 47. w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule policyjnym i Administracyjnym IV, V i VI, (Bielańskim), w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I go w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ewy Eleonory 2 imion z Kamockich Wężyk Pawła Wężyk obywatela małżonki należąca, zaś stosownie do kontraktu urzędowego przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie w d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1869 roku sporządzonego, w dzierżawnem posiadaniu Teofila Sierocińskiego na lat trzy, poczynając od dnia 1 Pazdziernika n. s. 1868 r., do tegoż dnia i miesiąca 1871 r. za cenę roczną rs. 1,000 zostająca. Lecz jeszcze w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. na żądanie M szka Web handlującego w Warszawie pod Nr. 1,800 zamieszkałego, przez Walentego Supryniewicza Komornika z mocy obligacji urzędowej przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie, dnia 14 (26) Lipca 1866 roku zeznanej, w poszukiwaniu rs. 2,900 procentu i kosztów dopełnionem zostało zajęcie dochodów tejże nieruchomości i dozorcą nad niemi Aron Gelbtrunk w Warszawie pod Nr. 1771 zamieszkały, ustanowiony został.

Przybliżona rozległość całego kawała gruntu pod tą posesję zajętego wynosić może około łokci kwadratowych 2896 czyli arszynów 2316⅘.

Na gruncie tym mieszczą się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana frontowa o parterze i dwóch piętrach z piwnicami sklepionemi, dachówką holenderką kryta, o 4 ch kominach murowanych, nad dach wyprowadzonych.

2. Kamienica masiv murowana o parterze i jednem piętrze i mieszkaniach poddaszных, z piwnicami sklepionemi, dachówką karpiówką kryta, o 4-ch kominach murowanych, nad dach wyprowadzonych.

3. Oficyna z drzewa w słupy postawiona, deskami szalowana o parterze i jednem piętrze, dachówką holenderką kryta, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

4. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione dachówką holenderką kryte, w którem mieszczą się: kloaka o sześciu sedesach, komórka, wozownia, druga komórka, a na pierwszem piętrze pięć komórek.

5. Podwórze niebrukowane, a w niem studnia z drzewa balami cembrowana, deskami obita z korbą żelazną, około której jak i przy kamienicach trotoary brukowane.

W nieruchomości zajmowanej oprócz próżnego lokalu; mieści się 29 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Seweryna Kozarzewskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 233 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony, przejrzany być może w Wydziale I.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Listopada 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie, d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w miejscu zwykłych posiedzeń o godzinie 10-ej z rana, w Wydziale I, dnia 2 (14) Lutego 1870 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Seweryn Kozarzewski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 2 (14) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 2 (14) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po ogłoszeniu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 2 (14) Lutego, 16 (28) Lutego i 2 (14) Marca 1870 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 2 (14) Marca 1870 r., wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości pod Nr. 2274 Lit C, w Warszawie przy ulicy Milej i Muranowskiej położonej, wyżej opisanej na dzień 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana w Wydziale 1-ym tegoż Trybunału, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 2,000, przez popierającego wierzyciela postąpionej.

Warszawa dnia 6 (18) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r. nieruchomość pod Nr. 2274 Lit. C, w Warszawie przy ulicy Milej i Muranowskiej położoną, przysądził przygotowawczo Sewerynowi Kozarzewskiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie za sumę rs. 2,000 i termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 19 (31) Maja 1870 roku godzinę 10 z rana w Wydziale I, tegoż Trybunału.

Warszawa d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2537. Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Marji z Zdzitowieckich Mikulicz, Alojzego Mikulicz urzędnika małżonki z upoważnienia i w asystencji męża działającej, czyli obojga małżonków Mikulicz w mieście gubernjalnym Lublinie. Heleny Antoniny dwóch imion z hr. Załuskich Grzymaliny; Wincentego Grzymały właściciela dóbr Obrowca małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Grzymałów w tychże dobrach Obrowcu Powiecie Hrubieszowskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałych, wszystkich za zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Feliksa Bielawskiego i Karola Łuniewskiego Patronów przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, w temże mieście zamieszkałych obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs 6,000 z procentem od dnia 1 Listopada 1865 r. na rzecz Mikuliczowej rs 7,200 z procentem od 1 Stycznia 1866 r., oraz procentu od kapitału rs. 24,000 od 1 Stycznia 1866 r. do daty wypłaty na rzecz Grzymaliny, tudzież kosztów od Aleksandra Karpińskiego właściciela dóbr Andrzejów i Wytyczna w tychże dobrach Powiecie Włodawskim zamieszkałego, protokółem Komornik

przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu Franciszka Łagowskiego w dniach 24 (8), 28 (9), 30 (11), 31 Stycznia (12 Lutego) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

Dobra ziemskie Andrzejów z przyległościami i przynależytościami w gminie Wola Wereszczyńska Powiecie Włodawskim Gubernji Siedleckiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Włodawie położone, odległe od miasta powiatowego Włodawy wiorst 30, od miast Parczewa wiorst 35, Siedlca wiorst 96, Warszawy 178; przechodzi przez dobra trakt pocztowy z Lublina do Włodawy, we wsi Urszulinie znajduje się stacja pocztowa.

Dobra te składają się: 1) z folwarku Andrzejów z Awulsem Wincencin albo Łysocha i gruntami z pustek po włościańskich uwłaszczeniu niepodległych na wsi Andrzejowie; 2) z folwarku Czerników czyli Wytyczno z Awulsem Helenin i pustkami po włościańskiemi do uwłaszczenia nienależącemi na wsi Wytyczno; 3) osady pocztowej we wsi Urszulinie; 4) osad karczemnych w wsiach Urszulinie i Wólce Wytyckiej; 5) osad leśnych Dominiczyn v. Majdan Wytycki i Otruta; 6) nowo erigowanej kolonji czynszowej Helenin.

Rozległość ogólna tych dóbr przybliżona na miarę nowopolską wynosi około mórg 11482, albo dziesiatyn około 5,700, w którą przestrzeń nie wchodzą posiadłości dwu probostw w Andrzejowie i Wytycznie oraz realności włościan uwłaszczone.

Szczegółowa rozległość posiadłości dworskich przybliżenie wynosi, w folwarku Andrzejów z Awulsem Wincentin w placach mórg 8, ogrodach mórg 7, polach mórg 840, w gruntach po włościańskich ogrodów mórg 2, pola mórg 49, w folwarku Czerników czyli Wytyczno z Awulsem Helenin, w placach mórg 8½, ogrodach mórg 3½, polach mórg 738, siedlisku pręt. 80, w pustkach po włościańskich ogrody mórg 2½, pola mórg 37, w osadzie pocztowej w wsi Urszulinie, Siedlisko i pola mórg 2, w osadzie karczemnej wsi Urszulinie plac i ogród pręt. 200, w osadzie karczemnej wsi Wólka Wytycka, ogrodu pręt. 25, w osadzie leśnej Dominiczyn gruntów mórg 6, w osadzie leśnej Otruta gruntu mórg 6 pręt. 30, w kolonji Helenin gruntu mórg 40. Lasy dobrze Zakonserwowane, przeważnie sosniną wyrosłe, drzewostan średni z rzadka znajduje się starodrzew: obejmują mórg 7200, łąki zalewom wody podległe mórg 1680, jeziora, wody i strugi mórg 540, pastewniki drobnem chrostem porosłe mórg 180, reszta przestrzeni w granicach, bagnach, piaskach i nieużytkach.

Na gruncie dóbr są następujące zabudowania dworskie:

W folwarku Andrzejów:

1. Dwór drewniany na podmurowaniu gontami kryty; 2) kurnik drewniany słomą poszyty; 3) Folwark drewniany pod słomą; 4) chlew duży drewniany pod słomą; 5) studnia drzewem cembrowana; 6) lamus drewniany gontami pobity; 7) szopa drewniana słomą poszyta; 8) stajnia i wozownia drewniane pod słomą; 9) obora drewniana słomą kryta; 10) obora drewniana pod słomą; 11) obora duża drewniana pod słomą; 12) stodoła z szopą maneżową drewniana pod słomą, szopa trzciną kryta; 13) spichrz drewniany pod słomą; 14) czworak nowy drewniany bez drzwi, okien i poszycia; 15) dom pachciarski drewniany pod słomą; 16) sernik drewniany na słupie słomą kryty; 17) parsk drewniany w ziemi pod słomą; 18) chlew drewniany słomą kryty; 19) czworak drewniany stary pod słomą; 20) studnia drzewem cembrowana; 21) chlew drewniany pod słomą; 22) kuźnia drewniana pod dranicami; 23) Karczma z zajazdem drewniana pod słomą, naczynia szynkarskie dworskie.

W Awulsie Wincencin.

24. Dom drewniany pod słomą. 25. Chlew drewniany pod słomą. 26. Studnia drzewem cembrowana. 27 Stodoła drewniana słomą kryta. 28. Obora drewniana pod słomą.

W osadzie pocztowej w Urszulinie.

29. Dom drewniany pod słomą. 30. Chlew drewniany pod słomą. 31. Studnia drzewem cembrowana.

Zabudowania Nr. 29 i 30 zajmuje Ekspedytor Poczty Mateusz Domański, lecz jak twierdził, o czynsz z właścicielem nie ułożył się.

W osadzie karczemnej Urszulin.

32. Karczma z zajazdem drewniana pod słomą, naczynia szynkarskie dworskie.

W folwarku Czerników.

33. Dom folwarczny drewniany słomą kryty. 34 Psiarnia drewniana pod słomą. 35. Obora drewniana pod słomą. 36 Chałupa drewniana stara pod słomą. 37 Dom drewniany z piwnicą murowaną słomą kryty. 38. Parsk w ziemi drewniany 39. Sernik drewniany na słupie słomą poszyty. 40. Stajnia i wozownia drewniane słomą kryte. 41. Studnia drzewem cembrowana. 42. Osmiorak drewniany pod gontami. 43. Obora drewniana pod słomą. 44. Stodoła z szopą maneżową drewniane pod słomą. 45. Wołownia drewniana gontami pobita. 46. Gorzelnia i browar piwny murowane otynkowane, gontami poszyta. 47. Studnia drzewem cembrowana, z dwoma pompami drewnianemi. 48. Studnia drzewem cembrowana. 49. Chlew drewniany bez dachu. 50. Karczma z zajazdem drewniana słomą kryta, naczynia szynkarskie dworskie. 51. Studnia drzewem cembrowana. 52 Kuźnia drewniana dranicami kryta. 53. Dom drewniany słomą kryty. 54. Stajnia drewniana słomą poszyta. 55. Stodoła drewniana pod słomą. 56. Obór dwie drewniane pod słomą.

Zabudowania Nr 53, 54, 55 i 56 posiada Michał Okoński, dzierżawca rybołóstwa, twierdzi on, że płaci dworowi rocznie rs. 900 i dodaje 500 funtów ryb.

57. Młyn wietrzny drewniany gontami pobity z utensyljami, czynny. 58 Dom i szopa drewniane pod słomą. 59. Studnia drzewem cembrowana. Młyn i dom dzierżawi młynarz Andrzej Milbrann, płaci rocznie dworowi rs. 45 i bezpłatne mlewo dla dworu 60. Chałupa strycharska z chlewem, drewniana pod słomą. 61 Szopa do suszenia cegły drewniana pod słomą. 62. Piec do wypalania cegły murowany z Serawki, dach z dranic.

W Awulsie Helenin.

63. Dom drewniany pod słomą. 64 Studnia drzewem cembrowana. 65. Parsk w ziemi drewniany. 66. Stodoła drewniana słomą kryta. 67. Zrąb obory drewniany.

W osadzie karczemnej w wsi Woli Wytyckiej.

68. Połowa domu drewnianego pod słomą, statki szynkowe dworskie.

W osadzie leśnej Dominiczyn.

69 Dom drewniany pod słomą. 70. Parsk drewniany w ziemi. 71. Studnia drzewem cembrowana. 72. Stodoła drewniana pod słomą. 73. Obora drewniana słomą kryta. 74. Chlew drewniany pod słomą.

W osadzie leśnej Otruta.

75. Dom drewniany pod słomą. 76. Studnia drzewem cembrowana. 77. Stodółka z szopą i oborą drewniane pod słomą. 78. Ogrodzenia w dobrach prócz małej części sztachet to z żerdzi i płotów chróścianych 79. Mostków 22, szluz 3.

W kolonji Helenin.

1. Dom z chrustu gliną tynkowany słomą poszyty. 2. Szopa z chrustu słomą kryta. 3. Dom z chrustu słomą kryty. 4. Chlew chróściany pod słomą 5. Dom z chrustu gliną tynkowany, słomą kryty.

Budowle ad 1 i 2 August i Marjanna małżonkowie Nyszko i Jan Rychlewski, ad 3 i 4 Antoni Trojanowski, ad 5 Gotlib Fechner, posiadają i wznieśli swem kosztem, lecz wrazie utracenia prawa wieczystej dzierżawy z powodu niezapłaty czynszu, budowle przeszłyby na własność dworu. Maszyny, sprzęty i inwentarze: młocarni 2, młynków 3, aparat gorzelniany z utensyljami, aparat piwny, wozów 9, sani 10, szlaj i nagłówków 17, koni 31, wołów 34, krów 97, buhai 2, jałowizny 14, stadniny 17.

Gospodarstwo w dobrach trójpolowe.

Wysiewy: pszenicy korcy 130, żyta korcy 315, odpowiednia ilość jarzyny, siana błotnego sprząta się fur pojedynczych 800.

Dobra powyższe zostają w posiadaniu dzierżawnem Marcelego Ronisz na czas od dnia 12 (24) Czerwca 1866 r do tegoż dnia 1878 roku, na zasadzie kontraktu przed Rejentem Gołkowskim, dnia 11 (23) Czerwca 1866 r. spisanego,

W kolonji Helenin za kontraktem przed tymże Rejentem 21 Kwietnia (3 Maja 1866 r. zawartym właściciel dóbr wieczyście wydzierżawił Augustowi i Marjannie małżonków Nyrako mórg 7 i pół, Janowi Rychlewskiemu 7 i pół, Antoniemu i Wiktorji małżonków Trojanowskim mórg 15, zaś bez kontraktu Gotlibowi Fechner mórg 10, Nyszko i Rychlewski opiacili wkupne po rsr. 75 i obowiązali się płacić czynszu rocznie po rs. 1 kop. 87, Trojanowscy zapłacili wkupne rs. 45 i płacić mają czynszu z morga po rs. 1, Fechner ma dać wkupne rs. 50 i płacić czynsz po rs. 1 z morga. Dzierżawcy ci w posiadaniu gruntów zostają

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Feliksa Bielawskiego i Karola Łuniewskiego Patronów przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie powyższe w kopiach doręczone zostało: 1. Naczelnikowi Powiatu Włodawskiego Mikołajowi Arendarenko, na ręce Archiwisty biura Kierazynskiego. 2. Pisarzowi Sądu Pokoju w Włodawie Feliksowi Kisielewskiemu do własnych rąk. 3. Wójtowi gminy Wola Wereszczyńska Pawłowi Kliner, wszystkim d. 30 Maja (11 Czerwca) 1867 r. przez woźnego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu Jana Krasnodębskiego.

Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Andrzejów d 12 (24) Czerwca 1867 r. a do księgi zaaresztowań w Kncelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Siedlcu na ten cel przeznaczonej d 16 (28) Czerwca 1867 r.

Fierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu w miejscu zwykłych posiedzeń w temże mieście pod Nr 147 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Sierpnia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będą Feliks Bielawski i Karol Łuniewski Patronowie przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu w temże mieście zamieszkali.

Siedlec d. 16 (28) Czerwca 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Siedlec d. 16 (28) Czerwca 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu 3 ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony na 11 (23) Października 1867 r. godzinę 10 z rana które się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr 67.500 albo ⅔ części szacunku przez biegłych dokonać się mającego jeśli taksa nakazaną i sporządzoną będzie

Vadium wynosi rs 6,750

Siedlec d. 1 (13) Września 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski

W terminie powyższym dobra ziemskie Andrzejów z przyległościami w Powiecie Włodawskim Gubernji Siedleckiej położone, przygotowawczo przysądzone zostały Karolowi Łuniewskiemu Patronowi za sumę rsr. 67,500 następnie Trybunał Cywilny w Siedlcu wyrokiem daty 11 (23) Października 1867 roku wydanym termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, które odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcu w temże mieście pod Nr 147.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 67,500 albo ⅔ części szacunku przez biegłych tak sę ustanowić się mającego.

Siedlec d. 11 (23) Października 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Termin stanowczego przysądzenia w d. 29 Listopada (11 Grudnia) dla założonej apelacji spadł spory subhastowanego Karpińskiego wyrokami 11 (23) Października 1867 r. Sądu Apelacyjnego 2 (14) Października 1868 r. i Senatu 14 (26) Maja 1869 r oddalone, Trybunał wyrokiem ilacyjnym 5 (17) Września 1869 r. termin do stanowczego drzysądzenia dóbr Andrzejów na 5 (17) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, które się odbędzie w tym dniu na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 67,500 albo ⅔ części szacunku taksą biegłych ustanowić się mającego.

Siedlec d 6 (18) Września 1869 r.

S. Krzeczkowski, Pisarz.

Termin powyższy spadł, biegli relacją d. 4 (16) Września 1869 r., ocenili dobra na rsr. 120,780. spory wyrokiem Trybunału dnia 11 (23) Października 1869 r., Sądu Apelacyjnego d. 12 (24) Lutego 1870 r pod temczasową egzekucją oddalone, wyrokiem ilacyjnym z d. 24 Marca (5 Kwietnia) r. b termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 13 (25) Maja 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczony, które się odbędzie w tym dniu na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Licytacja dóbr Andrzejów zacznie się od rs. 80,520

Siedlce d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r.

Krzeczkowski, Pisarz Trybunału.

N. D. 2574. Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Rozalji z Ignatowskich Lanery, Franciszka Ksawerego Lanery emeryta małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w mieście gubernjalnem Lublinie zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Łukasza Zbrozińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, w m. Siedlcach zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800 z procentem 5% od d. 19 Września (1 Paździer.) 1869 r i kosztów od Majera Starowiejskiego i Karoliny Nowakowskiej, Stanisława Nowakowskiego żony, w mieście Siedlcach zamieszkałych, protokółem Franciszka Łagowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w d. 25 i 28 Listopada (7 i 10 Grudnia) 1869 r. sporządzonym w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

miejska w mieście gubernjalnem Siedlcach pod Nr. pol. dawnemi 35 i 36, nowym 6 położona, a Nr. hyp 35 oznaczona, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Siedlcach, będąca własnością Majera Starowiejskiego, oraz Karoliny Nowakowskiej, która następnie w trakcie subhastacji prawa swe zbyła Karolowi Swieszewskiemu.

Nieruchomość ta obejmuje:

A. Plac przy ulicy Prospektowej i łączny z nim ogród owocowy mające przestrzeni w przybliżeniu łokci warszawskich kwadratowych 18212, na którym to placu istnieją:

1. Dom drewniany stary w węgły zbudowany gontami kryty, z dwoma kominami z cegły palonej. 2. Drwalnia z drzewa do ściany domu przystawiona. 3. Smietnik drewniany. 4 Studnia drzewem ocembrowana. 5. Piwnica z drzewa w ziemi 6. Dom drewniany w węgły zbudowany na podmurowaniu gontami pokryty z jednym kominem murowanym. 7. Dom drewniany w węgły pobudowany, na podmurowaniu z przedsionkiem z tarcic gontami kryty z jednym kominem murowanym. 8. Wozownia i dwie stajnie drewniane pod jednym dachem gontami krytym. 9. Chlew stary drewniany gontami kryty. 10. Chlew do ściany stajni z drzewa przybudowany gontami kryty. 11. Tranzet z tarcic gontami kryty. 12. Dom stary drewniany na podmurowaniu gontami pokryty. 13. Chlew drewniany. 14 Tranzet z tarcic gontami kryty. 15. Ogrodzenia około placu i ogrodu w części z parkanu z tarcic w słupy drewniane, w części z sztachet i płotu drewnianego chróścianego

W ogrodzie owocowym znajduje się drzew owocowych sztuk 184.

B. Plac przy ulicy Błonie rozległy około 2600 łokci kwadratowych, na którym istnieją budowle: 16. Dom nowy drewniany w węgły na podmurowaniu zbudowany, gontami kryty, o jednym kominie murowanym. 17. Wozownia i dwie stajnie drewniane pod jednym dachem gontami krytym. 18. Tranzet z tarcic gontami kryty. 19. Smietnik drewniany 20 Ogrodzenie z sztachet drewnianych i płotu. 21. Dom drewniany w węgły na podmurowaniu gontami kryty z jednym kominem murowanym. 22. Piwnica drewniana tarcicami pokryta. 23. Chlew drewniany gontami kryty 24. Smietnik drewniany. 25. Tranzet z tarcic gontami kryty. 26 Brama i ogrodzenie z opołów.

Nieruchomości te są w posiadaniu dłużników egzekwowanych, a lokale w budowlach zajmuje siedmiu lokatorów w akcie zajęcia z imion i nazwisk wymienionych. Obszerniejszy opis zajętej nieruchomości znajduje się w protokóle zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków, które u Łukasza Zbrozińskiego Patrona w mieście Siedlcach zamieszkałego i w kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą

Zajęcie w kopjach doręczone zostało

1. Aleksandrowi Dąbrowskiemu Prezydentowi miasta Gubernjalnego Siedlce.

2. Antoniemu Kurdwanowskiemu Pisarzowi Sądu Pokuju w Siedlcach. obydwom w dniu 4 (16) Grudnia 1869 r. przez woźnego Trybunału Ludwika Borkowskiego.

Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej nieruchomości w mieście Siedlcach Nr. 35, dnia 9 (21) Grudnia 1869 r., a do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 19 (31) Grudnia 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1870 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Łukasz Zbroziński Patron przy Trybunale Cywilnym w mieście Siedlcach z urzędowania zamieszkały.

Siedlce d. 19 (31) Grudnia 1869 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcach

Siedlce d. 19 (31) Grudnia 1869 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości miejskiej w mieście Gubernjalnem Siedlcach pod Nr policyjnym 6 nowym położonej, a numerem hypotecznym 35 oznaczonej, Trybunał wyrokiem w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1870 r zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 3,0 0.

Siedlce d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 r.

Krzeczkowski.

W dniu 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r. Trybunał wyrokiem, nieruchomość w mieście Gubernjalnem Siedlcach pod Nr. policyjnym 6 nowym położoną, a numerem hypotecznym 35 oznaczoną, przygotowawczo Łukaszowi Zbrozińskiemu Patronowi za sumę rs. 3,000 przysądził, i termin do odbycia stanowczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 9 (21) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs 3.000. lub ⅔ części taksy.

Siedlce d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r.

Stanisław Krzeczkowski.

N D. 2570. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, że na żądanie Praksedy z Sützów Malinowskiej, Stanisława Malinowskiego dziedzica dobr Nikisiałki małej, małżonki, w asystencji i z zaupoważnieniem męża swego działającej, w tychże dobrach okręgu Opatowskim, gubernji Radomskiej zamieszkałej, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona w Radomiu obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 15,000 z procentem od dnia 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r. liczącym się lub od tej pojką kwitami opłata usprawiedliwioną zostanie

zajęte zostały na sprzedaż przymuszoną w drodze wywłaszczenia, aktem Leona Kucharskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu pod dniem 24 Lipca (5 Sierpnia) 1869 r.

DOBRA ZIEMSKIE

Przybysławice składające się z wsi Przybysławice, folwarku Rogacz, oraz lasu na wsi Pęcławicach, po za obrębem dóbr znajdującego się.

Dobra te należą do Antoniego Probsta w dobrach tych zamieszkanie prawne obrane mającego, dzierżawi je Roman Radziszewski i w nich mieszka z kontraktu urzędowego przed Rejentem Nowakowskim pod dniem 13 (25) Maja 1869 r. sporządzonego, na czas od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1875 r. za czynsz roczny rs. 1,500 kontrakt ten ulegnie skardze ze strony Malinowskiej. Dobra te położone są mianowicie wieś Przybysławice w parafji Goźlice, zaś folwark Rogacz w parafji Klimontów, w powiecie i okręgu Sandomierskim, odległe od miasta okręgowego i powiatowego Sandomierza o mil 3½, od gubernjalnego Radomia mil 14, od Opatowa mil 3, od Klimentowa wiorst 2, od Staszowa mil 4.

Ogólna rozległość powierzchni gruntów folwarcznych po uposażeniu już włościan z gruntami i lasem którego mają część na własność oddaną, pozostała wynosi około mórg 612, a wszczególności w ogrodach około mórg 3, w gruncie ornym pszennym około mórg 450, w łąkach około mórg 50 w lasach około mórg 81, w zaroślach i krzakach około mórg 15, w placach pod zabudowaniami i dziedzińcami około mórg 10, pod nieużytkami i drogami około mórg 3.

Budowle dworskie w folwarku Przybysławice, dwór z cegły, dom czworaki w słupy, budynek z kamienia obejmujący owczarnią i stajnią oraz skład na zboże, budynek walący się drewniany w części rozebrany, budynek z bali w słupy z kamienia w części już tylko stojący, także w części rozebrany, obora drewniana w słupy, stodoła w słupy wymagająca naprawy, stodoła drewniana, stodoła drewniana w której urządzona młockarnia i sieczkarnia popsuta, za tą stodołą urządzony kierat, spichlerz drewniany, dzwonek ze słupem, kloaka, dwie piwnice, kuźnia drewniana, ośmiorak drewniany w słupy, chlewów 6, chałupa w polu dzierżawiona przez Chaima Himelfarb, z której rocznie płaci rs. 45, piec do wypalania cegły, karczma i stajnia przy niej, karczmę tę jako też karczmę w Przybysławicach w chałupie włościańskiej, utrzymuje obecny dzirżawca Przybysławic.

Budowle w folwarku Rogacz, chałupa czworaki, stodoła, budynek rozpoczęty w zeszłym roku na chlewy i obory drewniane.

W Przybysławicach dwa ogrody owocowe, dwie sadzawki w dobrach, studnia, dwa mosty.

Do dóbr Przybysławice należący las Pęcławskim zwany o 2 mil odległy, ma przez przybliżenie rozległości mórg Wiedeńskich 25.

Inwentarze zajęte następujące: 16 koni roboczych, 8 stadniny, buchaj, krów 17, jałowizny sztuk 9, cieląt 2, owiec sztuk 264, i jagniąt 152, wozów 4, pługów 9, radeł 10, bron 8, sani 8, łańcuchów 30, łańcuchów do drzewa 10, nasieków ciesielskich siekier 2, siekier zwyczajnych 2, dłutek 5, świdrów 5, kos 7, sierpów 13, rydli 6, wag 4, kufka 1, przykadków do parzenia sieczki 2, jarzem 6, chomont z lejcami i naszelnikami 4, szli parcianych 8, naszelników 2 pary, siodeł fornalskich 3, drabiny do zwózki, młynek do wiania zboża, rafka, ćwierć, worków 7 i wołów parę, te wszystkie inwentarze miał nabyć na własność za kontraktem urzędowym Radziszewski Roman, ważność którego to nabycia Malinowska kwestjonuje.

Podatki wynoszą rocznie rs. 363 wedle świadectwa Naczelnika Powiatu, oraz na utrzymanie urzędu Wójta Gminy rocznie rs. 22 kop. 70.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Sandomierzu Witoldowi Piramowicz dnia 3 (15) Października 1869 r. Wójtowi Gminy Pęchow Pawłowi Jaśkiewiczowi d. 4 (16) Października tegoż roku.

Wniesiony do księgi wieczystej dóbr Przybysławic d. 10 (22) Marca 1870 r.

Wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1870 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 5 (17) Maja 1870 r. o godzinie 10 rano na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedaży są do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Kinickiego Patrona w Radomiu, przedaż tę popierającego.

Radom d. 19 (31) Marca 1870 r.

Szczuka.

Jako kopja niniejszego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w Sali Audjencjonalnej Trybunalu Cywilnego w Radomiu poświadczam.

Radom d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1870 r.

Szczuka.

N. D 2569. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do wiadomości, że na żądanie Aleksandra Aleksandrowicza Aleksandrowa, b. Plac Adjutauta miasta Radomia, obecnie Burmistrza miasta Staszowa, w mieście okręgowem Staszowie, Powiecie Sandomierskim Gubernji Radomskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radmiu obrane mającego, na satysfakcję sumy rs. 2,000, z procentem od dnia 22 Lutego (6 Marca) 1868 r. aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Radomiu Wiktora Wylazłowskiego z dnia 10 (22) Lipca 1869 r. zajętą została na przymuszoną sprzedaż w drodze subhastacji

NIERUCHOMOŚĆ,

pod miastem Radomiem, w Gminie, Parafji, Powiecie i Gubernji Radomskiej, na gruncie wieczysto dzierżawnym, 900 prętów kwadratowych obejmujący, za rogatkami Warszawskiemi w kierunku ku miastu Jedlińsku położona, № 1 hypoteki okręgowej Radomskiej oznaczona, Klemczyzna zwana, prawem własności do Izraela Sztejnberg należąca.

Nieruchomość ta składa się:

a) Z domu z cegły murowanego pod gontem tynkowanego, z przedsionkiem, z 2-ma kominami, o 3-ch pokojach, kuchni, spiżarni i sieni na dole i 2-ch stancji na facjacie. Na dole mieszka sam dłużnik Sztejnberg, jedną zaś stancją na górze zajmuje Jan Kochanowski za opłatą kwartalnego czynszu rs. 3.

b) Z piwnicy z cegeł murowanej.

c) Z kuczki z desek wystawionej.

d) Z spichrza z cegły murowanego pod gontem.

e) Z stodoły i spichrza pod 1-ym dachem z bali pod gontem na podmurówce z cegieł.

f) Z 3-ch stajni pod 1-ym dachem gontowym z drzewa.

g) Z szopy z drzewa w słupy.

h) Z sudni cembrowanej.

i) Z ogrodu owocowego płotem z żerdzi z 2-ch stron ogrodzonego.

k) Z sadzawki powierzchni prętów 3.

l) Z placu za domem, na którym rośnie kilkanaście drzew.

ł) Z placu przed domem.

m) Z pola za budowlami.

Podział gruntu jest taki: pod gruntem ornym 268 prętów, pod 2-ma placami i sadzawką prętów 398, pod ogrodem 203 prętów, pod zabudowaniami i drogą 31 prętów, wszystko w przybliżeniu.

Nieruchomość zajęta, leży po lewej stronie traktu Warszawskiego i graniczy ze wszystkich stron z gruntami b. probostwa Radomskiego, i ma prawo do wolnego przejazdu przez też grunta do szosy.

Z nieruchomości tej płaci się podatków rocznie rs. 22 i tytułem czynszu rs. 6 rocznie, oraz na Wójta gminy składkę corocznie, jaka z rozkładu wypadnie. Wszystkie budynki oprócz domu mieszkalnego, zajęte są przez wojsko za opłatą. Akt zajęcia doręczony Wójtowi gminy Radom Janowi Bierzyńskiemu i Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu dnia 4 (16) Września 1869 r., waiesiony do księgi wieczystej w hypotece okręgowej w Radomiu dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1869 r., a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału dnia 10 (22) Grudnia 1869 r.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży, odbędzie się w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) 1870 r.

Obszerniejszy opis powyższej nieruchomości i warunki sprzedaży, będą do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu i u Władysława Kinickiego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Radom dnia 10 (22) Grudnia 1869 r.

Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia, wywieszoną została na tablicy w dniu dzisiejszym w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Radomiu poświadczam.

Radom dnia 11 (23) Grudnia 1869 r.

Szczuka.

Po odbyciu trzech publikacji w terminach prawem przepisanych, termin do czwartej publikacji i przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Klemczyzna, oznaczony został przez Trybunał na dzień 15 (27) Kwietnia 1870 r. godzinę 10 rano.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,600, a w razie nieofiarowania jej od ⅔ części, to jest od rs. 1,072⅓.

Popierający sprzedaż ofiaruje za subhastowaną nieruchomość rs. 700.

Radom dnia 14 (26) Marca 1870 r.

Szczuka.

N. D. 2576.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 609 zamieszkały, jako Obrońca Rudolfa i Adolfa braci Rozengart, wiadomo czyni i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dniu 13 (25) Listopada 1869 r. i 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r. sprzedaną będzie w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 1582*E*/*1* w Warszawie przy Alei Jerozolimskiej położona, składająca się z placu przeznaczonego na skład węgli oparkanionego galarowizną z czterech stron, na którym znajduje się domek drewniany pod deskami, dla Pisarza odbierającego i sprzedającego węgle; szczegółowo z rozległości opisanego w taksie przez biegłych Konstantego Sługockiego, Antoniego Holtorff i Zygmunta Rozpendowskiego na d. 9 (21) Stycznia 1870 r. sporządzonej.

Współwłaścicielami tej nieruchomości są:

1. Rudolf i Adolf bracia Rozengart w Warszawie pod Nr. 1338*A* zamieszkali.

2. Salomea Rosengart działając w imieniu własnem, oraz jako matka i główna opiekunka nieletnich: Michała, Cecylji i Leona rodzeństwa Rosengart w Warszawie pod N-rem 1364 zamieszkała.

4. Adolf Rosengart w Warszawie pod Nr. 1371 zamieszkały; jako przydany opiekun wyżej wyrażonych nieletnich.

4. Walenty Rosengarten, jako kurator nieletniego usamowolnionego Juljana Rosengart w Warszawie pod Nr. 472 zamieszkały.

5. Tekla Rosengart panna doletnia, w Warszawie pod Nr. 1364 zamieszkała.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1582*E*/*1*, druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r. o godzinie 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale IV przed W. Lewandowskim Asesorem delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4.216, jako szacunku dobrowolnie przez Rudolfa Rosengart postąpionego.

J. Teodor Wedeman.

N. D 2591. W dniu 30 Marca (11 Kwietnia) 1870 r. o godzinie 12 w południe na targu Grzybów: meble machoniowe; w d. 3 (15) Kwietnia t. r. o godzinie 12 w południe na targu Starem Mieście: zegar, samowar, lichtarze, gitara, bielizna i t p., prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 2572. Podaję do wiadomości, że w d. 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 w południe na targu publicznym Grzybów; w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 z rana na targu za Zelazną bramą i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Grzybów, oraz w dniu 1 (13) Kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana na tymże targu Grzybów zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jesionowe, machoniowe, dębowe, palisandrowe, sosnowe i olszowe, jako to: stoły, szafy, krzesła, kredensa, serwantki, kantorek, kanapy, fortepiany, fotele, biórka i t. p. różne przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

N. D. 2571. Prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację przedane będą, a mianowicie: dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 z rana na targu Sewerynów w Warszawie, meble machoniowe, jesionowe, lustra, naczynia porcelanowe, zegary i t. p. przedmiota, a o godzinie 1 tegoż dnia za Żelazną bramą w Warszawie, meble jesionowe i garderoba męzka.

W. *Rzewnicki*, Komornik.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. *2337. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Приглашаетъ всѣ власти, какъ военныя такъ и гражданскія, чтобы обращали особенное вниманіе на бывшаго Тлущскаго Почтъ Экспедитора Леопольда Шушковскаго, въ деревни Тлущъ гминѣ Клембовъ проживающаго, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, обвиняемаго въ преступленіи по службѣ, и въ случаѣ его поимки, доставили подъ стражею въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты: лѣтъ 47, роста ниже средняго, волосы на головѣ и бровяхъ свѣтлорусыхъ, глазъ голубыхъ, носа и рта умѣренныхъ, лица и подбородка круглыхъ.

г. Варшава, д. 14 (26) Марта 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья.

Надворный Совѣтникъ, въ от. Бржезинскій.

* * *

Wzywa władze, tak wojskowe, jak cywilne, aby na byłego ekspedytora stacji Tłuszcz Leopolda Szuszkowskiego, dawniej w wsi Tłuszczu gminie Klembów zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, o przestępstwo w służbie obwinionego, baczną uwagę zwracały, i w razie ujęcia go tutejszemu, lub najbliższemu Sądowi pod ścisłą strażą odstawiły.

Rysopis: lat 47, wzrostu mniej jak średniego, włosów na głowie i brwiach blond, oczu niebieskich, nosa i ust miernych, twarzy i podbródka okrągłego.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, w z. Brzeziński, Asesor.

N. D. *2128. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Проситъ какъ военные такъ и гражданскіе полицейскіе власти, строго слѣдить за отлучившимся изъ мѣста жительства Викентіемъ Краповичъ, (по прозванію Самсонъ) и въ случаѣ его розыска, препроводить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты слѣдующіе, лѣтъ отъ роду 45, ростъ большой, волосы темно русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, лицо и борода круглое, особые примѣты рябой.

г. Кальварія, дня 16 (28 Марта) 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze wojskowe i cywilno-policyjne nad porządkiem w kraju czuwające, aby za zbiegłym z miejsca zamieszkania Wincentym Krapowiczem (przezwanym Samsonem), jak można najściślej śledziły, i w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły.

Rysopis, lat 45, wzrostu słusznego, włosów ciemno blond, oczu szarych, nosa i ust proporcjonalnych brody i twarzy okrągłej, znaków szczególnych ospowaty.

Kalwarja d. 16 (28) Marca 1870.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, de Johne.

N. D. 2476. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Проситъ военно-гражданскіе и полицейскіе власти строго слѣдить за отлучившимся изъ мѣста жительства Лаврентьемъ Янчкайтысъ съ гмины Погермонь, обвиненнаго въ усильномъ самоліи съ побоями, скрывающагося предъ законномъ наказаніемъ а въ случаѣ розыска препроводить за карауломъ въ здѣшній Судъ.

Примѣты его слѣдующіе: Лѣтъ 20, ростомъ средній, лице круглое, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣреные, борода круглая, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

г. Кальварія, 18 (30) Марта 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Wawrzeńca Janczkajtysa z gminy Pogiermoń za gwałtowną samowolność połączoną z pobiciem obwinionego, a przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, ściśle śledziły, i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Rysopis jego następujący: lat 20 wzrost średni, twarz okrągła, włosy blond, oczy szare, nos i usta mierne, broda okrągła, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja d. 18 (30) Marca 1870 r.

Sędzia Prezydujący.

Radca Dworu, de Johne.

N. D. *2341. Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Благоволятъ всѣ власти, такъ военныя какъ и гражданскія, тщательно слѣдить за Маріянною Якубовскою, прежде проживающей въ деревни Водзиславъ, которая имѣетъ 40 лѣтъ отъ роду, ростъ средній, волосы русые, носъ умѣренный, губо продолговатое, и въ случаѣ задержанія, въ здѣшній или въ ближайшій Судъ доставить.

г. Кѣльцы, дня 9 (21) Марта 1870 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Колежскій Асесоръ. Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako też i cywilne ażeby ściśle śledziły za Marjanną Jakubowską poprzednio mieszkającej we w[si] Wodzisławiu liczącą lat 40 wzrostu średniego, włosów bląd, nosa miernego, twarzy pociągłe[j], oczu siwych i takową w razie ujęcia najbliższemu Sądowi lub tutejszemu odstawić raczył[y].

Kielce d. 9 (21) Marca 1870 r.

Sędzia Prezydujący,

Asesor Kolegjalny, Miciński.

OSTRZEŻENIA.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 2416. Kurator Zasekwestrowanego majątku, zbiegłego Gabryela Gutmana zegarmistrza z miasta Radomska.

Wzywa wszystkich interesowanych kogo dotyczeć może, ażeby w ciągu 3 ch miesię[cy] od daty dzisiejszej po odbiór danych prz[ez] siebie do reperacji Gabryelowi Gutermano[wi] zegarmistrzowi w Radomsku obecnie zbieg[łe]mu i z pobytu niewiadomemu, zegarków k[ie]szonkowych oraz ściennych i stołowych, z d[o]wodami własności usprawiedliwiającemi zg[ło]sili się, w razie bowiem przeciwnym, po up[ły]wie powyższego terminu, pomienione zega[rki] i zegary, przez publiczną licytację sprzeda[ne] a pieniądze za nie do Banku Polskiego pr[ze]słane zostaną.

Radomsk d. 19 (31) Marca 1870 r.

A. Pieńkowski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.– Za pozwoleniem Cenzury.